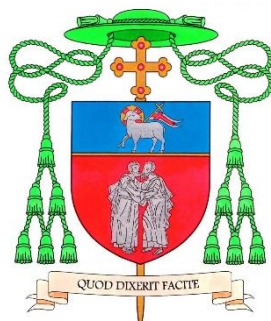


Kwartalna pielgrzymka pokutna

WIOSNA



Z błogosławieństwem J.E. biskupa gliwickiego

Sławomira Odera

Patronat medialny:



Któż jak Bóg
Dwumiesięcznik o Aniołach i życiu duchowym

www.dyrdytrydencka.pl

Pobożny Pielgrzymie – Wzbudź intencję oraz pamiętaj o odpustach:

**PRAGNĘ UZYSKAĆ WSZYSTKIE ODPUSTY JAKICH DZISIAJ
MOGĘ DOSTĄPIĆ**

KALETY DRUTARNIA - MSZA ŚWIĘTA

GORZKIE ŻALE CZ. 1

DN 67.1

ZACHĘTA (Pobudka)

1. Gorzkie żale przybywajcie, * Serca nasze przenikajcie, * Serca nasze przenikajcie.
2. Rozpłyńcie się, me źrenice, * Toczcie smutnych łez krynice, * Toczcie smutnych łez krynice.
3. Słońce, gwiazdy omdlewają, * Żałobą się pokrywają, * Żałobą się pokrywają.
4. Płaczą rzewnie Aniołowie, * A któż żalność ich wypowie, * A któż żalność ich wypowie?
5. Opoki się twarde krają, * Z grobów umarli powstają * Z grobów umarli powstają.
6. Cóż jest, pytam, co się dzieje? * Wszystko stworzenie truchleje, * Wszystko stworzenie truchleje!
7. Na ból męki Chrystusowej * Żal przejmuję bez wymowy, * Żal przejmuję bez wymowy.
8. Uderz, Jezu, bez odwłoki * W twarde serc naszych opoki,
* W twarde serc naszych opoki!
9. Jezu mój, we Krwi ran swoich * Obmyj duszę z grzechów moich,
Obmyj duszę z grzechów moich!
10. Upał serca swego chłodzę, * Gdy w przepaść męki Twej
wchodzę, * Gdy w przepaść męki Twej wchodzę.

INTENCJA

67.2 HYMN

1. Żal duszę ściska, serce boleść czuje, * Gdy słodki Jezus na śmierć się gotuje; * Klęczy w Ogrójcu, gdy krwawy pot leje, * Me serce mdleje.
2. Pana świętości uczeń zły całuje, * Żołnierz okrutny powrózmi krępuje! * Jezus tym więzom dla nas się poddaje, * Na śmierć wydaje.
3. Bije, popycha tłum nieposkromiony, * Nielitościwie z tej i owej strony, * Za włosy targa, znosi w cierpliwości, * Król z wysokości.
4. Zsiniąłe przedtem krwią zachodzą usta, * Gdy zbrojną żołnierz rękawicą chlusta; * Wnet się zmieniło w płaczliwe wzdychanie * Serca kochanie.
5. Oby się serce we łzy rozplęwało, * Że Cię, mój Jezu, sprośnie obrażało! * Żal mi, ach, żal mi, ciężkich moich złości * Dla Twojej miłości!

67.3 LAMENT DUSZY NAD CIERPIĄCYM JEZUSEM

1. Jezu, * na zabicie okrutne, * Cichy Baranku od wrogów szukany, * Jezu mój kochany!
2. Jezu, za trzydzieści srebrników * Od niewdzięcznego ucznia zaprzędany, * Jezu mój kochany!
3. Jezu, w ciężkim smutku żalnością, * Jakoś sam wyznał, przed śmiercią nękany, * Jezu mój kochany!
4. Jezu, na modlitwie w Ogrójcu * Strumieniem potu krwawego zalany, * Jezu mój kochany!
5. Jezu, całowaniem zdradliwym * Od niegodnego Judasza wydany, * Jezu mój kochany!
6. Jezu, powrozami grubymi * Od swawolnego żołdactwa związany, * Jezu mój kochany!

7. Jezu, od pospólstwa zelżywie * Przed Annaszowym sądem
znieważany, * Jezu mój kochany!
8. Jezu, przez ulice sromotnie * Przed sąd Kajfasza za włosy targany, *
Jezu mój kochany!
9. Jezu, od Malchusa srogiego * Ręką zbrodniczą wypoliczkowany, *
Jezu mój kochany!
10. Jezu, od fałszywych dwóch świadków * Za zwodziciela niesłusznie
podany, * Jezu mój kochany!
11. Bądź pozdrowiony, bądź pochwalony, * Dla nas zelżony i
pohańbiony. * Bądź uwielbiony! Bądź wysławiony! *
Boże nieskończony!

67.4 ROZMOWA DUSZY Z MATKĄ BOLESNĄ

1. Ach! Ja Matka tak żałosna! * Boleść mnie ściska nieznośna.
* Miecz me serce przenika * Miecz me serce przenika.
2. Czemuś, Matko ukochana, * Ciężko na sercu stroskana?
Czemu wszystka truchlejesz? * Czemu wszystka truchlejesz?
3. Co mnie pytasz? Wszystkam w mdłości, * Mówić nie mogę
z żalości,* Krew mi serce zalewa * Krew mi serce zalewa.
4. Powiedz mi, o Panno moja, * Czemu blednieje twarz Twoja?
Czemu gorzkie łzy lejesz? * Czemu gorzkie łzy lejesz?
5. Widzę, że Syn ukochany * W Ogrójcu cały zalany *
Potu krwawym potokiem * Potu krwawym potokiem
6. O Matko, źródło miłości, * Niech czuję gwałt Twej żalości!
Dozwól mi z sobą płakać! * Dozwól mi z sobą płakać!

67.5 ZAKOŃCZENIE

Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

LITURGIA GODZIN - KOMPLETA

K. † Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu.

W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,

i na wieki wieków. Amen.

HYMN

- 1.** Nim kres nadejdzie jasności,
Błagamy, Stwórco wszechświata,
Byś nas otaczał opieką
I chronił w swojej dobroci.
- 2.** Niech serca nawet uśpione
Przez sen czuwają przy Tobie;
A kiedy zbudzi je zorza,
Niech Ciebie wielbią z weselem.
- 3.** Niech ciało zdrowiem się cieszy
I duch gorliwość odnajdzie,
A Ty swym światłem przenikaj
Głębokie nocy ciemności.
- 4.** O spraw to, Ojczy najlepší,
Przez Syna Twego, Chrystusa,
Co z Tobą w Ducha jedności
Króluje w blasku na wieki. Amen.

PSALMODIA

Ant. Wołam do Ciebie, Panie, * we dnie i w nocy.

Psalm 88

W ciężkim doświadczeniu

To jest wasza godzina i panowanie ciemności (Łk 22, 53)

Panie, mój Boże, wołam do Ciebie we dnie, *
żałę się przed Tobą w nocy.

Niech dotrze do Ciebie moja modlitwa, *
nakłoń ucha na moje wołanie.

Bo moja dusza nieszczęściem jest przepełniona, *
a życie moje zbliża się do Otchłani.

Zaliczono mnie do grona idących do grobu, *
stałem się jak mąż pozbawiony siły.

Między zmarłymi jest moje posłanie, *
tak jak poległych, którzy leżą w grobach,

O których Ty już więcej nie pamiętasz, *
nad którymi nie roztaczasz już opieki.

Strąciłeś mnie w otchłań najgłębszą, *
w mrok i przepaść.

Twój gniew mnie przygniata, *
spiętrzyły się nade mną jego fale.

Odsunąłeś ode mnie wszystkich przyjaciół, †
wzbudziłeś w nich do mnie odrazę, *
znalazłem się w więzieniu bez wyjścia.

Moje oczy słabną w nieszczęściu, †
każdego dnia wołam do Ciebie, Panie, *
ręce do Ciebie wyciągam.

Czy uczynisz cud dla umarłych? *

Czy wstaną cienie, by wielbić Ciebie?

Czy to w grobach sławi się Twoją łaskę, *
a wierność Twoją w miejscu zagłady?

Czy Twoje cuda widzi się w ciemnościach, *
a sprawiedliwość w krainie zapomnienia?

A ja wołam do Ciebie, Panie, *
niech nad ranem dotrze do Ciebie moja modlitwa.

Czemu odrzucasz mnie, Panie, *

i ukrywasz swoje oblicze przede mną?

Cierpię będę i od młodości stoję na progu śmierci, *
dźwigałem Twoją grozę i osłabłem.

Przewalił się nade mną płomień Twego gniewu *
i złamały mnie Twoje groźby.

Zewsząd mnie otoczyły jak fale powodzi *
i topią mnie w jednym momencie.

Odsunąłeś ode mnie przyjaciół i towarzyszy, *
tylko ciemności mieszkają ze mną.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Wołam do Ciebie, Panie, / we dnie i w nocy.

CZYTANIE

LG tom II: Piątek, str. 1227; LG skrócone: Piątek, str. 1186 Jr 14, 9

Ty jesteś wśród nas, Panie, a Twoje imię zostało wezwane nad nami,
nie opuszczaj nas, Panie, nasz Boże.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

LG tom II: Piątek, str. 1227; LG skrócone: Części stałe, str. 1169

K. W ręce Twoje, Panie, * Powierzam ducha mego.

W. W ręce Twoje, Panie, / Powierzam ducha mego.

K. Ty nas odkupiłeś, Panie, Boże wierny.

W. Powierzam ducha mego.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. W ręce Twoje, Panie, / Powierzam ducha mego.

PIEŚŃ SYMEONA

LG tom II: Piątek, str. 1227-1228; LG skrócone: Części stałe, str. 1170 Łk 2, 29-32

Ant. Strzeż nas, Panie, gdy czuwamy, * podczas snu nas osłaniaj, /
abyśmy czuwali z Chrystusem / i odpoczywali w pokoju.

Teraz, o Panie, pozwól odejść swemu słudze w pokoju, *
według słowa Twojego,

Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, *

któreś przygotował wobec wszystkich narodów:

Światło na oświecenie pogan *

i chwałę ludu Twego, Izraela.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Ant. Strzeż nas, Panie, gdy czuwamy, / podczas snu nas osłaniaj, /
abyśmy czuwali z Chrystusem / i odpoczywali w pokoju.

MODLITWA

LG tom II: Piątek, str. 1228; LG skrócone: Piątek, str. 1186

Módlmy się. Wszechmogący Boże, Twój Jednorodzony Syn umarł i został złożony w grobie, † pomóż nam tak wiernie upodobnić się do Niego, * abyśmy mogli razem z Nim powstać do nowego życia. Który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

K. Noc spokojną i śmierć szczęśliwą niech nam da Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

W. Amen.

ANTYFONA DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

LG tom II: Części stałe, str. 1208-1209; LG skrócone: Części stałe, str. 1171-1172

Matko Odkupiciela, z niewiast najślawniejsza,

Gwiazdo morska, do nieba ścieżko najprościejsza,

Tyś jest przechodnią bramą do rajów wiecznych,

Tyś jedyną nadzieją człowieka grzesznego.

Racz podźwignąć, prosimy, lud upadający,

W grzechach swych uwikłany, powstać z nich pragnący.

Tyś cudownie zrodziła światu Zbawiciela,

Tyś sama wykarmiła Twego Stworzyciela.

Panno przedtem i potem z świata podziwieniem,

Uczczona Gabriela wdzięcznym pozdrowieniem;

Racz się wstawić, o Panno, za nami grzesznymi,

Ratuj nas, opiekuj się sługami Twoimi.

[kilka minut adoracji w ciszy]

PIEŚŃ NA BŁOGOSŁAWIENSTWO DN 671

5. Więc Sakrament takiej miary * wielbiąc, skłońmy twarz ze czcią:
*niech ustąpi Obrzęd Stary * przed Nowego Prawa Krwią: * niech
dopełni światło wiary * zmysłów niemoc mocą swą!

6. Rodzicowi bijmy czołem, * zrodzonemu hymn niech brzmi
* w pienu wdzięcznym i wesołym * moc Im, hołd po wszystkie dni:
* pochodzący z Obu społem * w równej niechaj będzie cześć!

PIEŚŃ NA UWIELBIENIE DN 653

1. **K.:** Niech będzie Bóg uwielbiony, **W.:** *Niech będzie Bóg uwielbiony.*
2. **K./W.:** Niech będzie uwielbiony Jezus Chrystus, * prawdziwy Bóg i prawdziwy Człowiek.
3. **K./W.:** Niech będzie uwielbione imię Jezusowe.
4. **K./W.:** Niech będzie uwielbione Najświętsze Serce Jezusowe.
5. **K./W.:** Niech będzie uwielbiony Pan Jezus * w Najświętszym Sakramencie Ołtarza.
6. **K./W.:** Niech będzie uwielbiona Jego Krew najdroższa.
7. **K./W.:** Niech będzie uwielbiony Duch Święty Pocieszyciel.
8. **K./W.:** Niech będzie pochwalona Bogurodzica * Najświętsza Panna Maryja.
9. **K./W.:** Niech będzie pochwalone Jej święte i Niepokalane Poczucie.
10. **K./W.:** Niech będzie pochwalone Jej chwalebne Wniebowzięcie.
11. **K./W.:** Niech będzie pochwalone imię Maryi Dziewicy i Matki.

12. **K./W.:** Niech będzie pochwalony święty Józef, * Jej przeczysty Oblubieniec.

13. **K./W.:** Niech będzie uwielbiony Bóg * w swoich Aniołach i w swoich świętych.

DROGA DO JĘDRYSKA

DN 463

1. **Bądź mi litościw**, Boże nieskończony, * według wielkiego miłosierdzia Twego! * Według litości Twojej niepoliczonej, * chciej zmazać mnóstwo przewinienia mego.

2. Obmyj mnie z złości, obmyj tej godziny, * oczyść mnie z brudu, w którym mnie grzech trzyma; * bo ja poznaję wielkość mojej winy * i grzech mój zawsze przed mymi oczyma.

3. Odwróć twarz Twoją od przestępstwa mego * i wszystkie moje odpuść nieprawości; * stwórz serce czyste, warte Boga swego, * a Ducha Prawdy w moje wlej wnętrzości.

4. Nie oddalaj mnie od ojcowskiej twarzy, * nie chciej mi bronić Twojego natchnienia; * wróć radość, którą niewinność nas darzy, * i racz mnie w duchu utwierdzić rządzenia.

KORONKA DO BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

Na początku

Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj i odpuść nam nasze winy jako i my odpuszczamy naszym winowajcom i nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego. Amen.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą. Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus. Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi, teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, i w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego, który się począł z Ducha Świętego, narodził się z Maryi Panny, umęczon pod Ponckim Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion. Zstąpił do piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał. Wstąpił na niebiosa, siedzi po prawicy Boga Ojca wszechmogącego. Stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych. Wierzę w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny. Amen.

Na dużych paciorkach (1 raz)

Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo najmilszego Syna Twojego, a Pana naszego Jezusa Chrystusa, na przebłaganie za grzechy nasze i całego świata.

Na małych paciorkach (10 razy)

Dla Jego bolesnej męki, miej miłosierdzie dla nas i całego świata.

Na zakończenie (3 razy)

Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami i nad całym światem.

O Krwi i Wodo, któraś wtrysnęła z Serca Jezusowego, jako źródło miłosierdzia dla nas, ufamy Tobie! x3

DN 510

1. Ogrodzie Oliwny, * widok w tobie dziwny: * Widzę Pana mego * na twarz upadłego. * Tęskność, smutek, strach Go ściska, * krwawy pot z Niego wyciska; * ach, Jezu mdlejący, * prawieś konający!

2. Kielich gorzkiej męki * z Ojca Twego ręki * ohotnie przyjmujesz, *
za nas ofiarujesz; * Anioł Ci się z nieba zjawia, * o męce z Tobą
rozmawia; * ach, Jezu strwożony, * przed męką zmęczony!

3. Uczniowie posnęli, * Ciebie zapomnieli, * Judasz zbrojne rotę *
stawia przede wroty; * i wnet do Ogrójca wpada * z wodzem swym
zbiarów gromada; * ach, Jezu kochany, * przez ucznia sprzedany!

4. Chociaż ze swym ludem * obalony cudem, * Judasz z ziemi wstaje: *
Jezusa wydaje. * Dopiero się Nań rzucają, * więzy, łańcuchy wkładają.
* Ach, Jezu pojmany, * za złoczyńcę miany!

5. W domu Annaszowym, * arcykapłanowym * w twarz pięścią
trącony, * upada zemdlony! *Kaifasz Go w zdradzie pyta,* a za
błuźniercę poczyta; * ach, Jezu zelżony,* od czci osądzony!

6. Wnet, jak niegodnego * prawa ojczystego * wiodą Marii Syna *
przed sąd poganina; * tam Nań potwarze rzucają, *o stracenie nalegają;
* ach, Jezu zhańbiony, *jak łotr obwiniony!

7. Piłat bojaźliwy * i niesprawiedliwy * Żydom ustępuje, * Jezusa
skazuje * najpierw na ubiczowanie, * potem na ukrzyżowanie; * ach,
Jezu wzgardzony, * na śmierć zasądzony!

8. Nie wyrok Piłata * skazał Zbawcę świata * na śmierć tak hańbiącą, *
upokarzającą. *Grzechy moje to sprawiły, * że do krzyża Go przybiły; *
Ach, Jezu, ma wina * męki Twej przyczyna!

RÓŻANIEC CZ. 1 RADOSNA

K. W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

**Ten Różaniec odmawiam na Twoją cześć, Królowo Różańca
Świętego.**

Wierzę w Boga Ojca..., Ojczy nasz..., Zdrowaś Maryjo... x3, Chwała
Ojcu...

Tajemnice Radosne

Modlitwa błagalna i dziękczynna - DODATEK

Pod Twoją obronę...

Królowo Różańca Świętego, módl się za nami! (3x)

DN 904

- 1. Szczęśliwy, kto sobie Patrona** * Józefa ma za opiekuna; * niechaj się niczego nie boi, * bo Święty Józef przy nim stoi, * nie zginie!
- 2. Idźcie precz, marności światowe,** * boście mnie zagubić gotowe; * już ja mam nad wszystko słodsze * Józefa, opiekuna mego, * przy sobie.
- 3. Ustąpcie, szatańskie najazdy!** * Przyzna to ze mną człowiek każdy, * że choćby i piekło powstało, * całe się na mnie zbuntowało, * nie zginę.
- 4. Gdy mi jest Józef ulubiony** * obrońca od każdej złej strony, * On mnie z swej nie puści opieki * i zginąć nie da mi na wieki, * po zgonie.
- 5. Przeto cię upraszam serdecznie,** * Józefie, bym mógł żyć bezpiecznie; * a w końcu lekkie miał skonanie * i grzechów swoich darowanie, * przy śmierci.

LITANIA DO ŚW. JÓZEFA

Kyrie, elejson. - Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. - Chryste, wysłuchaj nas.

Ojczy z nieba, Boże, - zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, - zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, - zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyne Boże, - zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, - módl się za nami.

Święty Józefie, - módl się za nami.

Przesławny potomku Dawida, - módl się za nami.

Światło Patriarchów, - módl się za nami.

Oblubieńcze Bogarodzicy, - módl się za nami.
Opiekunie Odkupiciela, - módl się za nami.
Przezczysty stróżu Dziewicy, - módl się za nami.
Żywicielu Syna Bożego, - módl się za nami.
Troskliwy obrońco Chrystusa, - módl się za nami.
Sługo Chrystusa, - módl się za nami.
Sługo zbawienia, - módl się za nami.
Głowo Najświętszej Rodziny, - módl się za nami.
Józefie najsprawiedliwszy, - módl się za nami.
Józefie najczystszy, - módl się za nami.
Józefie najroztropniejszy, - módl się za nami.
Józefie najmężniejszy, - módl się za nami.
Józefie najposłuszniejszy, - módl się za nami.
Józefie najwierniejszy, - módl się za nami.
Zwierciadło cierpliwości, - módl się za nami.
Miłośniku ubóstwa, - módl się za nami.
Wzorze pracujących, - módl się za nami.
Ozdobo życia rodzinnego, - módl się za nami.
Opiekunie dziewic, - módl się za nami.
Podporo rodzin, - módl się za nami.
Podporo w trudnościach, - módl się za nami.
Pociecho nieszczęśliwych, - módl się za nami.
Nadziejo chorych, - módl się za nami.
Patronie wygnańców, - módl się za nami.
Patronie cierpiących, - módl się za nami.
Patronie ubogich, - módl się za nami.
Patronie umierających, - módl się za nami.
Postrachu duchów piekielnych, - módl się za nami.

Opiekunie Kościoła świętego, - módl się za nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

K. Ustanowił go panem domu swego.

W. I zarządcą wszystkich posiadłości swoich.

Módlmy się. Boże, Ty w niewysłowionej Opatrzności wybrałeś świętego Józefa na Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojego Syna, † spraw, abyśmy oddając mu na ziemi cześć jako opiekunowi, * zasłużyli na jego orędownictwo w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Nabożeństwo – Kościół w Jędrysku

Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu DN 649

1. Miłość tu jest cel kochania, * tu płomieniem goreć masz; * tu ugasi twe żądania, * Lekarz chorych, Jezus nasz, * serce w radość niech opływa, * każdy puls niech się odzywa: * Czcic Najświętszy Sakrament, * duszy naszej traktament!

2. Chcesz być blisko ulubionych, * kryjesz oczom wielkość Twą. * Tyś balsamem dla zgnębionych, * smutnym zsyłasz radość swą; * choć i żebrak przystępuje, * miłość Twoja go przyjmuje. * Chwalmyż więc ten Sakrament, * Duszy naszej traktament!

GODZINKI DO ŚWIĘTEGO JÓZEFA

Witaj Józefie święty i Ojczy litości, witaj nadziejo nasza w smutku i żałości.

Ku Tobie wygnańcy synowie Ewy wołamy, ku Tobie wzdychamy płacząc my biedni więźniowie.

O pośredniku wierny racz, swe litościwe oczy spuścić na nasze serca
żałościwie.

I twarz ku nam łaskawą Syna mniemanego. Racz wyjednać po zejściu
z świata mizernego.

O łaskawy, pobożny i święty Patronie, niechaj wszyscy zbawieni,
będziemy po tym zgonie.

O Jezu, niech po śmierci, Ciebie oglądamy, o Józefie, uproś nam, czego
pożądamy.

JUTRZNIA

Antyfona: Zawitaj ozdobo Patriarchów i Kościoła Bożego Szafarzu,
któryś chleb żywota i pokarm wybranych Bożych zachował.

K.: Panie otwórz wargi moje

W.: A usta moje będą opowiadać chwałę Twoją.

K.: Boże ku wspomózeniu memu wejrzyj.

W.: Panie pospiesz ku ratunkowi memu.

K.: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

W.: Jak była na początku teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

HYMN

Józefie z pokolenia Dawida wydany, - Opiekunie Jezusa od Boga
wybrany.

Poślubiony Paniencie stanu anielskiego, - Stróžu arki przeczystej Króla
niebieskiego.

Tyś sam jeden, z młodzianów innych bardzo wiele, - Oblubieńcem
Maryi obrany w Kościele.

Gdy laska zakwitnęła w ręku twym cudownie, - gołębica usiadła na
głowie nadobnie.

K.: Postanowił go Panem domu Swego.

W.: I księżciem wszelkiej posiadłości Jego.

K.: Módl się za nami, święty Józefie.

W.: Abyśmy się stali godni obietnic Chrystusowych.

Módlmy się: Prosimy Cię Panie, niechaj nas wspomagają zasługi Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojej, abyśmy czego przez nieudolność naszą dostąpić nie możemy, za Jego przyczyną otrzymać mogli. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W.: Amen.

K.: Panie wysłuchaj modlitwy nasze.

W.: A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

K.: Błogosławmy Panu.

W.: Bogu chwała.

K.: A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju wiecznym.

W.: Amen.

PRYMA

Antyfona: Zawitaj ozdobo Patriarchów i Kościoła Bożego Szafarzu, któryś chleb żywota i pokarm wybranych Bożych zachował.

K.: Panie otwórz wargi moje

W.: A usta moje będą opowiadać chwałę Twoją.

K.: Boże ku wspomózeniu memu wejrzyj.

W.: Panie pospiesz ku ratunkowi memu.

K.: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

W.: Jak była na początku teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

HYMN

Tyś strapiony, nie wiedząc skrytej tajemnicy, - Myślisz się zaraz wyrzec swej Oblubienicy.

Już to wszystko szwankuje! We śnie Anioł głosi: - Wesel się, mów, nie bój, Pana Boga nosi.

Ocknąwszy się, tedy ze snu, uwierzyłeś słowom, - Tak jak też należało, takim wierzyć mowom.

Zjednaj nam, byśmy wiary świętej tajemnice,- Poznawszy, obaczyli w niebie Boskie lice!

K.: Sprawiedliwy rozrastać się będzie jako lilia.

W.: I będzie kwitnął przed Panem.

K.: Módl się za nami święty Józefie,

W.: Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się: Prosimy Cię Panie, niechaj nas wspomagają zasługi Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojej, abyśmy czego przez nieudolność naszą dostąpić nie możemy, za Jego przyczyną otrzymać mogli. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W.: Amen.

K.: Panie wysłuchaj modlitwy nasze.

W.: A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

K.: Błogosławmy Panu.

W.: Bogu chwała.

K.: A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju wiecznym.

W.: Amen.

TERCJA

Antyfona: Zawitaj ozdobę Patriarchów i Kościoła Bożego Szafarzu, któryś chleb żywota i pokarm wybranych Bożych zachował.

HYMN

Wszystek świat popisują, idźże do Betlejem, - Oddaj swe posłuszeństwo, pośpiesz z Zbawicielem.

Który się tam narodzi, obaczysz Go w ciele, - Czego czekał Symeon przez lat bardzo wiele.

Stało się, że Maryja Jezusa powiła, - W pieluszki owinąwszy, w żłobie położyła.

Którego nie wiedząc, pasterze witali, - Też czyniąc trzej Królowie, dary Jemu dali.

K.: Zaszczepiony w domu Pańskim.

W.: W przedsionkach domu Boga naszego.

K.: Módl się za nami, święty Józefie.

W.: Abyśmy się stali godni obietnic Chrystusowych.

Módlmy się: Prosimy Cię Panie, niechaj nas wspomagają zasługi Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojej, abyśmy czego przez nieudolność naszą dostąpić nie możemy, za Jego przyczyną otrzymać mogli. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W.: Amen.

K.: Panie wysłuchaj modlitwy nasze.

W.: A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

K.: Błogosławmy Panu.

W.: Bogu chwała.

K.: A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju wiecznym.

W.: Amen.

SEKSTA

Antyfona: Zawitaj ozdobo Patriarchów i Kościoła Bożego Szafarzu, któryś chleb żywota i pokarm wybranych Bożych zachował.

K.: Panie otwórz wargi moje

W.: A usta moje będą opowiadać chwałę Twoją.

K.: Boże ku wspomózeniu memu wejrzyj.

W.: Panie pospiesz ku ratunkowi memu.

K.: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

W.: Jak była na początku teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

HYMN

Nie śpi Herod okrutny, już dziatki morduje, - Krew niewinną rozlewa,
Boga prześladowuje.

Swym mieczem na Maryi jedynaka godząc, - Kwapże się do Egiptu,
z Jezusem uchodząc. Natychmiast usłuchałeś głosu anielskiego,
- Byś od śmierci zachował Syna panińskiego.

Zostawałeś w Egipcie z Jezusem i Jego Matką miłą, Maryją do czasu
pewnego.

K.: Wierny sługa i roztropny.

W.: Którego Pan postanowił za stróża Matki Swojej.

K.: Módl się za nami święty Józefie.

W.: Abyśmy się stali godni obietnic Chrystusowych.

Módlmy się: Prosimy Cię Panie, niechaj nas wspomagają zasługi
Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojej, abyśmy czego przez

nieudolność naszą dostąpić nie możemy, za Jego przyczyną otrzymać mogli. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W.: Amen.

K.: Panie wysłuchaj modlitwy naszej.

W.: A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

K.: Błogosławmy Panu.

W.: Bogu chwała.

K.: A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju wiecznym.

W.: Amen.

NONA

Antyfona: Zawitaj ozdobo Patriarchów i Kościoła Bożego Szafarzu, któryś chleb żywota i pokarm wybranych Bożych zachował.

K.: Panie otwórz wargi moje

W.: A usta moje będą opowiadać chwałę Twoją.

K.: Boże ku wspomżeniu memu wejrzyj.

W.: Panie pospiesz ku ratunkowi memu.

K.: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

W.: Jak była na początku teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

HYMN

Ty po śmierci Heroda, z przestrogi anielskiej, - powróciłeś do ziemi znowu izraelskiej.

Wszedłwszy do Galilei z Bogiem, Matką Jego, - Zażywałeś w Nazaret stanu pokornego.

I tam między krewnymi w radości mieszkałeś, - Zbawiciela z dzieciństwa świata wychowałeś.

Żywiłeś ciężką pracą, potem czoła swego, - Pod swą mając opieką Boga wcielonego.

K.: Umiłował go Pan i przyozdobił.

R.: W odzienie chwały przyoblekł go.

K.: Módl się za nami święty Józefie.

W.: Abyśmy się stali godni obietnic Chrystusowych

Módlmy się: Prosimy Cię Panie, niechaj nas wspomagają zasługi Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojej, abyśmy czego przez nieudolność naszą dostąpić nie możemy, za Jego przyczyną otrzymać mogli. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W.: Amen.

K.: Panie wysłuchaj modlitwy nasze.

W.: A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

K.: Błogosławmy Panu.

W.: Bogu chwała.

K.: A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju wiecznym.

W.: Amen.

NIESZPORY

Antyfona: Zawitaj ozdobo Patriarchów i Kościoła Bożego Szafarzu, któryś chleb żywota i pokarm wybranych Bożych zachował.

K.: Panie otwórz wargi moje

W.: A usta moje będą opowiadać chwałę Twoją.

K.: Boże ku wspomózeniu memu wejrzyj.

W.: Panie pospiesz ku ratunkowi memu.

K.: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

W.: Jak była na początku teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

HYMN

Tyś był stracił Jezusa dwunastego roku, - jedyną twa pociechę,
jak źrenicę w oku. Szukasz wszędzie, znajdujesz w pośrodku doktorów,
- Strzeżesz pilnie wiecznego Króla Archaniołów.

Któryś się w posłuszeństwo jak Ojcu poddaje, - Twoim, Pan nieba
i ziemi, poddanym się staje.

Ojcem ciebie mianuje, Matką zaś Maryję, - Ten, któremu Anieli
wiecznie czołem biją.

K.: Ten, który strzeże Pana swego.

W.: Na wieki uczczon będzie.

K.: Módl się za nami św. Józefie.

W.: Abyśmy się stali godni obietnic Chrystusowych

Módlmy się: Prosimy Cię Panie, niechaj nas wspomagają zasługi
Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojej, abyśmy czego przez
nieudolność naszą dostąpić nie możemy, za Jego przyczyną otrzymać
mogli. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W.: Amen.

K.: Panie wysłuchaj modlitwy nasze.

W.: A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

K.: Błogosławmy Panu.

W.: Bogu chwała.

K.: A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech
odpoczywają w pokoju wiecznym.

W.: Amen.

KOMPLETA

Antyfona: Zawitaj ozdobo Patriarchów i Kościoła Bożego Szafarzu,
któryś chleb żywota i pokarm wybranych Bożych zachował.

K.: Panie otwórz wargi moje

W.: A usta moje będą opowiadać chwałę Twoją.

K.: Boże ku wspomózeniu memu wejrzyj.

W.: Panie pospiesz ku ratunkowi memu.

K.: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

W.: Jak była na początku teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

HYMN

Szczęśliwyś jest, Józefie, gdy cię leżącego, - trzyma Jezus z Maryją już konającego.

Za twe wierne usługi, posługę oddają. - Przy świętym zejściu twoim pociechę doznają.

Z jednej strony Pan Jezus, z drugiej Matka Jego, - Anieli też trzymają Józefa świętego.

Tak szczęśliwie dokonał, który służył wiernie, - Teraz bierze zapłatę w niebie nieśmiertelnie.

K.: Ukoronowałeś go chwała żywota, Panie!

W.: I postawiłeś go nad dziełami rak Swoich.

K.: Módl się za nami święty Józefie.

W.: Abyśmy się stali godni obietnic Chrystusowych

Módlmy się: Prosimy Cię Panie, niechaj nas wspomagają zasługi Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojej, abyśmy czego przez nieudolność naszą dostąpić nie możemy, za Jego przyczyną otrzymać mogli. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W.: Amen.

K.: Panie wysłuchaj modlitwy nasze.

W.: A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

K.: Błogosławmy Panu.

W.: Bogu chwała.

K.: A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju wiecznym.

W.: Amen.

OFIAROWANIE

Te Godzinki pokornie z serca uprzejmego, ofiaruję Patronie; ty przez Pana swego.

Zanieść na tron wysoki, w modlitwie gorącej, - byśmy doszli do chwały, końca nieznającej, byśmy doszli do chwały, końca nieznającej.

**W CELU UZYSKANIA ODPUSTU ZUPEŁNEGO, KTÓRY
MOGŁEM DZIŚ OTRZYMAĆ, OFIARUJĄC GO INTENCJI...
MÓDLMY SIĘ..**

LITURGIA GODZIN – GODZINA CZYTAŃ

K. † Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu.

W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,

i na wieki wieków. Amen.

HYMN

LG tom II: Wielki Post I, str. 38; LG skrócone: Wielki Post I, str. 248

1. Oto teraz czas właściwy,

Dany nam przez dobroć Boga,

Aby poprzez umartwienie

Świat uleczyć ze słabości.

2. Już się zbliża dzień zbawienia,
Chrytusowym blaskiem świeci,
A skażone grzechem serca
Post nakłania do przemiany.

3. Boże, niechaj wyrzeczenia
Wzmocnią ducha oraz ciało,
Byśmy mogli pragnąć szczerze
Przyjścia dnia wieczystej Paschy.

4. Miłosierny Boże w Trójcy,
Niech Cię wielbi wszechświat cały,
My zaś odrodzeni łaską
Nowym hymnem Cię sławimy. Amen.

PSALMODIA

Antyfony - LG tom II: Sobota I, str. 922-925; LG skrócone: Sobota I, str. 819-821

Psalmy - LG tom II: Sobota I, str. 922-925; LG skrócone: Sobota I, str. 819-821

1 ant. Śpiewajcie Panu * i pamiętajcie o cudach, które On uczynił.

Psalm 105

Bóg wierny swemu przymierzu

Apostołowie ukazują poganom cuda Boże dokonane w przyjściu Pana (św. Atanazy)

I

Sławcie Pana, wzywajcie Jego imienia, *
głoście Jego dzieła wśród narodów.

Śpiewajcie i grajcie Mu psalmy, *
rozgłaszajcie wszystkie Jego cuda.

Szczyćcie się Jego świętym imieniem, *
niech się weseli serce szukających Pana.

Rozmyślajcie o Panu i Jego potędze, *
zawsze szukajcie Jego oblicza.

Pamiętajcie o cudach, które On uczynił, *
o Jego znakach, o wyrokach ust Jego,

Potomkowie Abrahama, słudzy Jego, *
synowie Jakuba, Jego wybrańcy.

On, Pan, jest naszym Bogiem, *

Jego wyroki obejmują świat cały.

Na wieki pamięta o swoim przymierzu, *
obietnicy danej tysiącu pokoleń,

O przymierzu, które zawarł z Abrahamem, *
przysiędze danej Izaakowi.

Ustanowił je dla Jakuba jako prawo, *
dla Izraela jako wieczne przymierze,

Gdy powiedział: "Dam tobie ziemię kananejską *
na waszą własność dziedziczną".

Kiedy było ich niewiele, *
nielicznych przybyszów w tym kraju,

Wędrujących od plemienia do plemienia, *
od królestwa do jeszcze innego ludu,

Nikomu nie pozwolił ich uciskać, *
karał z ich powodu królów:

"Nie dotykajcie moich wybrańców *
i moim prorokom nie czyńcie krzywdy".

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Śpiewajcie Panu / i pamiętajcie o cudach, które On uczynił.

2 ant. Pan nie opuścił sprawiedliwego sprzedanego w niewolę, * lecz
wyzwolił go z mocy grzeszników.

II

Potem Pan przywołał głód na ziemię *
i odebrał cały zapas chleba.

Wysłał przed nimi męża: *

Józefa, którego sprzedano w niewolę.

Kajdanami ścisnęli mu nogi, *

jego kark zakuto w żelazo,

Aż się spełniła jego przepowiednia *

i poświadczyło ją słowo Pańskie.

Król posłał, aby go uwolnić, *

wyzwolił go władca ludów.

Ustanowił go panem nad swoim domem, *

władcą całej posiadłości swojej,

By według swej myśli pouczał dostojników, *

a jego doradców uczył mądrości.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Pan nie opuścił sprawiedliwego sprzedanego w niewolę, / lecz
wybawił go z mocy grzeszników.

3 ant. Pamiętał Pan o swym świętym słowie * i wyprowadził lud swój
wśród radości.

III

Potem Izrael wkroczył do Egiptu, *
Jakub był gościem w kraju Chamitów.

Bóg swój naród bardzo rozmnożył, *
uczynił go mocniejszym od jego wrogów.

Ich serce odmienił, by znienawidzili lud Jego *
i wobec sług Jego postępowali zdradziecko.

Posłał wtedy sługę swego Mojżesza *
i Aarona, wybranego przez siebie.

Okazali wśród nich Jego znaki *
i cuda w krainie Chamitów.

Zesłał ciemności i mrok nastał, *
lecz oni buntowali się przeciw Jego słowom.

W krew zamienił ich wody *
i pozabijał ryby.

Od żab zarośla się ich ziemia, *

nawet w komnatach królewskich.

Rzekł, i pojawiło się robactwo *

i w całym ich kraju komary.

Zamiast deszczu grad zesłał, *

palący ogień na ich ziemię.

Powalił ich winorośle i figi *

i drzewa połamał w ich kraju.

Rzekł, i nadciągnęła szarańcza, *

roje świerszczy nieprzeliczone.

Pożarły całą trawę w ich kraju *

i zjadły płody ich ziemi.

Pobił wszystkich pierworodnych ich kraju, *

cały kwiat ich potęgi.

A lud swój wyprowadził ze srebrem i złotem *

i nikt nie był słaby w jego pokoleniach.

Egipcjanie cieszyli się z ich wyjścia, *

bo lęk ich ogarnął przed nimi.

Chmurę rozpostarł, aby ich osłonić, *

i ogień, by im świecił wśród nocy.

Prosili, i zesłał im przepiórki, *

nasycił ich chlebem z nieba.

Rozdarł skałę, i trysnęła woda, *

popłynęła pustynią jak rzeka.

Pamiętał bowiem o swym świętym słowie *

danym Abrahamowi, swojemu słudze.

I wyprowadził lud swój wśród radości, *
z weselem swoich wybranych.

Darował im ziemię narodów, *

i zawładnęli dorobkiem ludów,

By strzegli Jego przykazań *

i zachowywali Jego prawa.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Ant. Pamiętał Pan o swym świętym słowie / i wyprowadził lud swój wśród radości.

K. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła.

W. Aby jawne były jego uczynki.

I CZYTANIE

RESPONSORIUM por. Łk 2, 22. 23. 24

W. Rodzice Jezusa † przynieśli Go do Jerozolimy, aby Go przedstawić Panu. * Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: / Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu.

K. Złożyli za Niego Panu w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie. **W.** Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: / Każde

pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu.

II CZYTANIE

RESPONSORIUM 1 Kor 15, 55-56. 57; Lm 3, 25

W. Gdzież jest, o śmierci, † twoje zwycięstwo? / Gdzież jest, o śmierci, twój oścień? / Ościeniem śmierci jest grzech. * Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam odnieść zwycięstwo / przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

K. Dobry jest Pan dla ufnych, dla duszy, która Go szuka. **W.** Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam odnieść zwycięstwo / przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

MODLITWA LG tom II: Sobota I WP, str. 117; LG skrócone: Sobota I WP, str. 284

Módlmy się. Boże, wiekuisty Ojcze, zwróć ku sobie nasze serca, † abyśmy szukając tego, co jedynie jest konieczne, i pełniąc uczynki miłości, * oddawali Tobie należną chwałę. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

K. Błogosławmy Panu.

W. Bogu niech będą dzięki.

DN 689

1. **Witam Cię, witam, Przenajświętsze Ciało,** * któreś na krzyżu sromotnie wisiało, * za nasze winy, Synu Jedyny * Ojca wiecznego, Boga prawego, * męki te znosiłeś.
2. Dajemy pokłon, Bogu prawdziwemu, * w tym Sakramencie dziwnie zakrytemu; * zebrząc litości i Twej miłości, * byś gniew swój srogi, o Jezu drogi, * pohamować raczył.
3. Zmiłuj się, zmiłuj nad nami grzesznymi, * nie racz pogardzać prośbami naszymi; * zgrom hardych siły, daj pokój miły, * wyniszcz złe rady, wykorzeń zdrady * pośród ludu swego.
4. A kiedy przyjdzie z światem tym rozstanie, * ratuj nas, ratuj, dobrotliwy Panie! * Niech z Ciała Twego Przenajświętszego * posiłek mamy i oglądamy * Ciebie łaskawego.

DN 675

Święty, Święty, Święty, * Święty, zawsze Święty, * Jezu, jesteś niepojęcie, * w Przenajświętszym Sakramencie. (3x)

DROGA DO MIOTKA

Anioł Pański

- K.** Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi.
W. I poczęła z Ducha Świętego. Zdrowaś Maryjo...
K. Oto ja Służebnica Pańska.
W. Niech mi się stanie według słowa Twego. Zdrowaś Maryjo....
K. A Słowo Ciałem się stało.
W. I zamieszkało między nami. Zdrowaś Maryjo...
K. Módl się za nami święta Boża Rodzicielko,
W. abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.
Módlmy się:

Łaskę Twoją prosimy Cię, Panie, racz wlać w serca nasze, abyśmy którzy za zwiastowaniem anielskim Wcielenie Chrystusa, Syna Twego poznali, przez Mękę Jego i Krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

GORZKIE ŻALE CZ. 2

67.1

ZACHĘTA (Pobudka)

1. Gorzkie żale przybywajcie, *Serca nasze przenikajcie,
*Serca nasze przenikajcie.
2. Rozpłyńcie się, me źrenice, * Toczcie smutnych łez krynice,
*Toczcie smutnych łez krynice.
3. Słońce, gwiazdy omdlewają, *Żałobą się pokrywają,
* Żałobą się pokrywają.
4. Płaczą rzewnie Aniołowie, *A któż żalność ich wypowie,
* A któż żalność ich wypowie?
5. Opoki się twarde krają, *Z grobów umarli powstają
* Z grobów umarli powstają.
6. Cóż jest, pytam, co się dzieje? *Wszystko stworzenie truchleje,
Wszystko stworzenie truchleje!
7. Na ból męki Chrystusowej * Żal przejmuję bez wymowy,
* Żal przejmuję bez wymowy.
8. Uderz, Jezu, bez odwłoki * W twarde serc naszych opoki,
* W twarde serc naszych opoki!
9. Jezu mój, we Krwi ran swoich * Obmyj duszę z grzechów moich,
Obmyj duszę z grzechów moich!
10. Upał serca swego chłodzę, * Gdy w przepaść męki Twej
wchodzę, * Gdy w przepaść męki Twej wchodzę.

INTENCJA

67.6 HYMN

1. Przypatrz się, duszo, jak cię Bóg miłuje, * Jako dla ciebie sobie nie folguje. * Przecież Go bardziej, niż katowska, dręczy, * Złość twoja męczy.

2. Stoi przed sędzią Pan wszego stworzenia, * Cichy Baranek, z wielkiego wzgardzenia * Dla białej szaty, którą jest odziany, * głupim nazwany.

3. Za moje złości grzbiet srodze biczą; * pójdźmyż, grzesznicy, oto nam gotują * ze Krwi Jezusa dla serca ochłody * zdroj żywej wody.

4. Pycha światowa niechaj, co chce, wróży, * co na swe skronie wije wieniec z róży, * w szkarłat na pośmiech, cierniem Król zraniony, * jest ozdobiony!

5. Oby się serce we łzy rozplywało, * że Cię, mój Jezu, sprośnie obrażało! * Żal mi, ach, żal mi, ciężkich moich złości, * dla Twojej miłości!

67.7 LAMENT DUSZY NAD CIERPIĄCYM JEZUSEM

1. Jezu, od pospólstwa niewinnie, * jako łotr godzien śmierci obwołany, * Jezu mój kochany!

2. Jezu, od złośliwych morderców * po ślicznej twarzy tak sprośnie * zeplwany, * Jezu mój kochany!

3. Jezu, pod przysięgą od Piotra * po trzykroć z wielkiej bojaźni zaprzany, * Jezu mój kochany!

4. Jezu, od okrutnych oprawców, * na sąd Piłata, jak zabójca szarpany, * Jezu mój kochany!

5. Jezu, od Heroda i dworzan, * Królu niebieski, zelżywie wyśmiany, * Jezu mój kochany!

6. Jezu, w białą szatę szydersko * na większy pośmiech i hańbę ubrany, * Jezu mój kochany!
7. Jezu, u kamiennego słupa * niemiłosiernie biczmi wysmagany, * Jezu mój kochany!
8. Jezu, przez szyderstwo okrutne * cierniowym wieńcem ukoronowany, * Jezu mój kochany!
9. Jezu, od żołnierzy niegodnie * na pośmiewisko purpurą odziany, * Jezu mój kochany!
10. Jezu, trzcina po głowie bity, * Królu boleści, przez lud wyszydzany, * Jezu mój kochany!

Bądź pozdrowiony, bądź pochwalony, * dla nas zelżony, wszystek skrwawiony! * Bądź uwielbiony! Bądź wysławiony! Boże nieskończony!

67. 8 ROZMOWA DUSZY Z MATKĄ BOLESNĄ

1. Ach, widzę Syna mojego * przy słupie obnażonego, * różgami zsięzonego, * różgami zsięzonego!
2. Święta Panno, uproś dla mnie, * bym ran Syna Twego znamię * miał na sercu wyryte, * miał na sercu wyryte!
3. Ach, widzę jako niezmiernie * ostre głowę ranią ciernie! * Dusza moja ustaje! * Dusza moja ustaje!
4. O Maryjo, Syna swego, * Oстрым cierniem zranionego, * Podzielże ze mną mękę! * Podzielże ze mną mękę!
5. Obym ja, Matka strapiona, * Mogła na swoje ramiona * Złożyć krzyż Twój, Synu mój! * Złożyć krzyż Twój, Synu mój.
6. Proszę, o Panno jedyna, * Niechaj krzyż Twojego Syna * Zawsze w sercu swym noszę! * Zawsze w sercu swym noszę

Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

DROGA KRZYŻOWA

Pieśń na rozpoczęcie Drogi Krzyżowej

64.2 Boska dobroci, uderz w serce moje, * łaską skuteczną, by obfite źródle * łez wytrysnęły nad Panem cierpiącym, * krzyż dźwigającym.

P: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W: Amen.

P: Przyjmij, Przenajświętsza Trójco, to nasze nabożeństwo, które zamierzamy odprawić na chwałę Boskiego Majestatu Twego i na rozpamiętywanie dzieła naszego odkupienia. Ofiarujemy Ci je na zadośćuczynienie za grzechy nasze, na uproszenie łask dla wszystkich żyjących, a odpocznienie dla dusz wiernych zmarłych. Niech wesprą to nabożeństwo zasługi Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Najświętszej Maryi Panny i wszystkich Świętych. Tobie, Najświętsza Trójco, niech będzie cześć i chwała po wszystkie wieki.

W: Amen.

Idziemy przez życie w tłumie wołającym: „Precz! Precz! Ukrzyżuj Go!”. Kroczymy przez życie wśród tłumu przyglądającemu się dramatowi Boga - człowieka; Chrystusa, który na swej drodze krzyżowej pouczał: „Nie płaczcie nade Mną! Płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi”(Ek 23, 28). Chrystus nie potrzebuje naszego współczucia, nie potrzebuje naszych łez. On wzywa nas do nawrócenia i uczy, jak iść naszą własną krzyżową drogą. Z Jego drogą krzyżuje się nasza droga. Także droga Piłata, Weroniki, Szymona z Cyreny, płaczących niewiast, dobrego i urągającego łotra, umiłowanego ucznia, setnika, Józefa z Arymatei i Nikodema.

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy rozważając Twoją mękę i śmierć na krzyżu, przemieniali naszą drogę życia. Byśmy kroczyli przez nasze życie w Prawdzie, z odwagą, miłością i nadzieją.

„Wtedy więc wydał Go im, aby Go ukrzyżowano” (J 19, 16).

Stacja I

JEZUS NA ŚMIERĆ SKAZANY - PRAWDA

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Po wielu krzywdach i obelgach Pana * zawziętość ludzka stawia przed tyrana, * by wyrok śmierci podpisał, wołają,* Zbawcę wydają.

Rozważanie

Już wydany wyrok. Ten, który jest Prawdą, skazany został przez kłamstwo i obłudę. Zostaje skazany przez Piłata i zostaje skazany na śmierć przez tłum. Żyjemy w tłumie i wspólnie z nim wydajemy wyroki. Wydajemy wyroki skazujące Chrystusa - który jest Prawdą -na śmierć. Byleby tylko nie był obecny w naszym życiu! Skazujemy Go, by nie patrzeć na Jego twarz, by nie spotkać się z Jego spojrzeniem - miłującym, ale i wymagającym. On przyjmuje nasze wyroki zawsze pokornie, zawsze respektuje naszą wolność. Wolność, która może zniszczyć Prawdę, może skazać Chrystusa na śmierć.

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy naszą wolnością nie wydawali wyroków skazujących i niszczących Prawdę. Byśmy nie ulegali iluzji łatwiejszego życia w kłamstwie, fałszu i półprawdach.

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu..

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja II

JEZUS BIERZE KRZYŻ NA RAMIONA - ODPOWIEDZIALNOŚĆ

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Bierze Zbawiciel krzyż na swe ramiona, * na którym wkrótce umęczony skona. * To miłość Jego chce przez te ofiarę * znieść z ludzi karę.

Rozważanie

Jezus bierze krzyż przygotowany przez człowieka. Często nie stajemy na wysokości zadania. Oglądamy się na drugich. Szukamy naiwnych, by samemu okazać się sprytnymi. Usprawiedliwiamy nasze błędy, niekompetencje, naszą nieodpowiedzialność. Szukamy winnych; tak łatwo odkrywamy błędy innych, wytykamy ich wady. Wtedy też jesteśmy z tłumem, który przygotowuje krzyż Jezusowi. Przygotowuje krzyż drugiemu człowiekowi. Jesteśmy tymi, którzy swojego własnego krzyża próbują się pozbyć za wszelką cenę.

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy umieli dostrzec naszą nieodpowiedzialność, naszą łatwość w pozostawianiu swojego życiowego krzyża. Daj nam odwagę podejmowania naszych najprostszych codziennych obowiązków w rodzinie, w pracy, zwłaszcza wtedy, gdy przychodzi pokusa, by złożyć je na innych.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja III

JEZUS UPADA POD KRZYŻEM - ODWAGA

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Ach duszo moja! cóżeś uczyniła? Żeś krzyż tak ciężki na Pana zwała, Pod którym nagle na ziemię upada, Sobą nie włada?

Rozważanie

Jezus upada, ale powstaje, by iść dalej z ciężarem krzyża. Szedł droga sam, choć wokół było mnóstwo ludzi. Tłum wrogich i obojętnych, przyglądał się dramatom Tego, który tak jeszcze niedawno mówił im prawdę, uzdrawiał ich niemoc fizyczną i duchową. My też często poddajemy się woli tłumu. Nie mamy odwagi, by stanąć wśród tłumu i świadczyć o Prawdzie. Upadamy pod naciskiem środowiska, otoczenia, niesłusznych opinii, niemoralnych sądów innych. Upadamy, bo nie jesteśmy z Chrystusem, który powstaje i daje świadectwo Prawdzie.

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy mieli odwagę powstawać i wśród tłumu świadczyć o niewygodnej Prawdzie, trudnej Prawdzie. Dodaj nam prawdziwej odwagi.

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja IV

JEZUS SPOTYKA SWOJĄ MATKĘ – MIŁOŚĆ MATKI

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Powstaje Jezus i na Kalwaryję * z trudem zdążając, spotyka Maryję;* Matka kochana, ku Synowi drżąca, * idzie płacząca.

Rozważanie

Na swojej drodze krzyżowej Jezus spotyka Matkę. Na naszej życiowej drodze krzyżowej stoi nasza matka. Stoi zawsze niedaleko, bo kocha miłością prawdziwą. Doświadczyliśmy już tyle razy tej miłości. A ile razy nie byliśmy w stanie zrozumieć tej miłości matki. Ile razy nie daliśmy szansy, by spotkać się z ta miłością „twarzą w twarz”.

Przeszkadzała nam w tym nasza duma, pycha, wyniosłość. Nie umieliśmy przyjąć prostych oznak miłości, pociechy, radości.

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy umieli przyjmować miłość prawdziwą, pociechę i radość. Abyśmy umieli sami przewycięzać własną dumę i innych obdarzać prawdziwą miłością.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja V

SZYMON Z CYRENY POMAGA NIEŚĆ KRZYŻ JEZUSOWI – POMOC

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Ból tu i żalność razem się złączyły, * Jezusa siły bardzo osłabiły * tak, że już dalej krzyża nieść nie może, * Któż mu pomoże?

Rozważanie

Szymon towarzyszy Jezusowi w Jego drodze na Golgotę. To prawda, że sam nie pospieszył z pomocą. Został przymuszony, kiedy wracał z pola. A nas często nie stać nawet na taką pomoc drugiemu człowiekowi. Wszystko wokół nas mówi: „Pomóż!”. Tak - mimo że są ludzie, którzy mają obowiązek, którzy z urzędu winni pomóc.

„Pomóż!”-Szymon pomógł i tym wymuszonym gestem zawstydzają nasze obojętne spojrzenia ku tym, którym mogliśmy pomóc, a jednak przeszliśmy obojętnie.

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy umieli towarzyszyć człowiekowi w jego dramacie życia. Byśmy nie zagłuszali głosu naszego sumienia, które tak często napomina nas: „Pomóż!”

Ojciec nasz ,Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja VI

WERONIKA OCIERA TWARZ JEZUSOWI - DOBRO

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Krzyż tak okrutnie ramiona uwiera, * żal w sercu dobrej Weroniki wzbiera.* Twarz Mu ociera krwią i potem zalaną, * od złych oplwaną.

Rozważanie

Z trudem przedziera się przez tłum Weronika z chustą, by otrzeć Jego zakrwawioną twarz. Nas nie stać jednak na jej gest. Bo dobro jest trudne i musi przedzierać się przez tłum zła, obojętności. Nie łudźmy się, że tak samo postąpilibyśmy, na miejscu Weroniki. „Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili”(Mt 25,45). Wśród nas są ludzie, którzy mają twarz Chrystusa cierpiącego: chorzy, cierpiący, samotni, starcy, sieroty. Ile razy widzimy Chrystusa i pozostajemy w tłumie bezczynni, obojętni, zniechęceni, bo nie wierzymy, że nasze małe dobro może komuś pomóc? A to małe dobro pomaga... przede wszystkim nam samym.

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy jeszcze raz uwierzyli w dobro. Byśmy mieli odwagę Weroniki do czynienia najprostszych dobrych czynów, choć wokół tyle krzykliwego zła.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja VII

DRUGI UPADEK JEZUSA - USPRAWIEDLIWIENIE

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Idzie wciąż dalej, niosąc krzyża brzemień, *Jezus kochany, znów pada na ziemię. * W bramie sądowej drzewem obalony, * leży zemdlony.

Rozważanie

Omdlałe ręce nie sprostały, odmówiły posłuszeństwa i Jezus, po raz drugi runął na ziemię. Wokół nas wielu upadających ludzi: bliskich, współpracowników, przyjaciół, znajomych. Ile razy ich upadki usprawiedliwiają nasze błędy i nasze postawy? Wtedy prościej i łatwiej wytłumaczyć się ze swoich grzechów. Jezus powstaje i idzie dalej. My zaś usprawiedliwiwszy się, pozostajemy w prochu własnych grzechów. „Wyrzuc najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz”(Lk 6,42).

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy nie szukali usprawiedliwienia dla naszych grzechów, i powstawali z naszych własnych upadków. Aby nasze omdlałe ręce przemieniały naszą obłudę, nasze wady i zranienia. Aby usprawiedliwiały nas czyny płynące z wiary w Twoje zbawcze cierpienie i śmierć.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu..

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja VIII

JEZUS POCIESZA PŁACZĄCE NIEWIASTY – TROSKA

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Dobre niewiasty żalność wielką czują, * pocieszyć Pana darmo usiłują.* Bólu wyrazić w słowach nie umieją,* łzy gorzkie leją.

Rozważanie

Szły także kobiety, które zawodziły i płakały nad Jezusem. „Płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi” (Łk 23,28). Ich płacz nie był prawdziwą troską. Płacz i lament zagłuszały wyrzuty sumienia. Jakże nie rozumiemy i my sensu cierpienia Jezusa, i Jego śmierci na krzyżu. Płaczemy i lamentujemy, a później wracamy do swoich grzechów. Wzruszamy się, może nawet teraz, podążając z Nim drogą na Golgotę, a nie troszczymy się o Królestwo Boże, które jest w nas. Troszczymy się o tak wiele, ale nie o to, co jest najważniejsze.

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy opłakiwali nasze grzechy i budowali Królestwo Boże w naszych sercach. Byśmy troszczyli się o nasze zbawienie i zbawienie tych, których kochamy..

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja IX

JEZUS UPADA PO RAZ TRZECI - NADZIEJA

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Już dalej krzyża nieść Jezus nie zdoła. * Pada raz trzeci, a tłum cały woła: * „Postępuj prędzej na miejsce karania, * bez ociągania!”

Rozważanie

Trzeci raz Jezus upada pod ciężarem krzyża. Bity i popychany znów wstaje. Ile razy to my przyczynialiśmy się do czyjegoś upadku;

do potknięć i grzechów, a później z boku obserwowaliśmy ich konsekwencje. Ile razy przyczynialiśmy się do upadku i odbieraliśmy człowiekowi nadzieję. Zabić człowieka to odebrać mu nadzieję i pozostawić go bez nadziei. Czy na naszej drodze nie ma ludzi, którzy przez nas stracili nadzieję? Ludzi, którym odebraliśmy nadzieję?

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy byli świadkami nadziei, byśmy mieli świadomość, że ktoś nasze dobro chce naśladować, byśmy nie zawiedli tych, którzy za nami postępują na swojej drodze życia.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja X

JEZUS Z SZAT OBNAŻONY - GODNOŚĆ

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Już stanął Jezus na górze Golgocie, * gdzie Go złość katów ku większej sromocie * z szat obnażyła, skąd się Jezus wstydzi, * lud z niego szydzi.

Rozważanie

„Rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy, co który miał zabrać" (Mk 15,24). Tym stał szerokim kołem i przyglądał się. Drwił z Jego słabości i klęski. Wreszcie Ten, który uważał się za Mesjasza, poniósł klęskę. Tym zwyciężył i teraz pogardliwie może oglądać poniżający dramat Tego, który ich zawstydzał, stawiał wymagania, mówił słowa trudnej prawdy. Nie, to oni byli tak zaślepieni, iż nie zauważyli, że przegrali swoją godność. I my ponosimy klęskę,

rujnujemy naszą godność, gdy stoimy w tłumie, oglądając jakiegokolwiek poniżenie człowieka.

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy szanowali godność drugiego człowieka; byśmy nie uwłaczali swojej godności przez słowa, czyny czy wreszcie przyglądanie się obnażaniu innych.

Ojczy nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja XI

JEZUS PRZYBITY DO KRZYŻA - MĘSTWO

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Do drzewa krzyża Pana przybijają. * Okrutni kaci litości nie mają. * Gwoźdźmi przeszyte i ręce i nogi. * Jakiż ból srogi!

Rozważanie

„Ukrzyżowali Go”(Mk 15,24).Przybili Go do krzyża, który sam dźwigał na wzgórze. Przebili ręce, które czyniły tylko dobro. Przebili nogi, które przemierzały ich miasta, by nieść Dobrą Nowinę. Tłum był zadowolony: prześladowcy mieli rację. Wielu obojętnych teraz przekonało się o tym i odeszło. Czy i w nas nie rodzi się pokusa opuszczenia Tego, którego przybili do krzyża? Ileż potrzeba męstwa by wytrwać do końca, i czynić dobro nawet wtedy, gdy otrzymujemy za nie tylko kamienie albo jak On - gwoździe. Chrystus nadaje sens wszystkim naszym wyrzeczeniom i ofiarom, zwłaszcza wtedy, gdy nie widzimy żadnych ich owoców.

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy w trudnościach nie zniechęcali się pozorną przegraną. Byśmy mieli odwagę trwać w Twoim zapewnieniu „Jam zwyciężył świat”(J 16,33).

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja XII

JEZUS UMIERA NA KRZYŻU - MIŁOŚĆ

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Jezus na krzyżu do góry wzniesiony, * między łotrami dwoma zawieszony, * kona, oddając ducha w Ojca ręce, * w okrutnej męce.

Rozważanie

„Rzekł: Wykonało się! I skłoniwszy głowę oddał ducha” (J19,30).

Umiłował nas aż do końca. Oddał życie za nas, aby każdy miał życie. Miłości - jaką On nas obdarzył - doświadczamy, gdy rozważamy Jego mękę i śmierć. Ile razy rezygnujemy z tej wielkiej Miłości. Nie przyjmujemy Miłości do naszego życia. Szukamy szczęścia tam, gdzie wskazują nam ludzie z tłumu, którym tak naprawdę jesteśmy obojętni. Odrzucamy zaś drogę do wiecznego szczęścia, którą wskazuje nam Ten, który za nas oddał swoje życie.

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy umieli przyjąć Twoją Miłość i szli drogą życia, byśmy nie szukali szczęścia tam, gdzie panuje grzech i śmierć.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu..

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja XIII

JEZUS Z KRZYŻA ZDJĘTY I NA ŁONIE MATKI SWOJEJ ZŁOŻONY - PRZYJAŻŃ

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Ześ przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Oto już skonał Pan na drzewie krzyża, * wszystkim grzesznikom zbawienie przybliża. * Już ciało Jego z krzyża chcą zdejmować, * aby pochować.

Rozważanie

Józef z Arymatei i Nikodem zabrali ciało Jezusa z krzyża. Oni okazali się przyjaciółmi, kiedy wszystko było już skończone. Pomoc płynąca z miłości do człowieka to prawdziwa przyjaźń. A my tak często źle wykorzystujemy nasze relacje z innymi ludźmi. Współdziałamy wtedy, gdy nasze interesy są zagrożone. Odchodzimy, gdy inni potrzebują pomocy, za którą nie będą w stanie odwdziżyć się. Ile w nas interesowności, chciwości, egoizmu...

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, byśmy umieli bezinteresownie okazywać przyjaźń i chętnie służyli Tobie w ludziach, których opuścili nawet ich przyjaciele. Byśmy wyzwali się z interesowności i egoizmu.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu..

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Stacja XIV

JEZUS DO GROBU ZŁOŻONY - ZWYCIĘSTWO

K.: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie,

W.: Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.

Pieśni: Obmywszy ciało Jezusowe łzami, * Matka stroskana, z świętymi uczniami * niesie do grobu i w nim ze czcią składa, * sobą nie włada.

Rozważanie

Przyjaciele złożyli ciało Jezusa do grobu. Jezus odniósł zwycięstwo nad śmiercią. Grób to tylko przejście, chwila w Boskiej ekonomii. Jezus zapowiedział, że pozostanie w nim tylko trzy dni, a po nich ujrzą Go żyjącego. On żyje i daje życie każdemu, kto w Niego uwierzy. A jaka jest nasza wiara w Chrystusa żyjącego wczoraj i teraz, i zawsze?

Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, przymnóż nam wiary w Twoje zmartwychwstanie, byśmy przez naszą drogę przygotowali się do zmartwychwstania i życia wiecznego, tam, gdzie nas oczekujesz.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu..

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

A duszom zmarłych:

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci i niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

Zakończenie

Pieśń: Płacz i ty duszo, wszak ta śmierć dla ciebie, * żebyś na wieki żyła z Bogiem w niebie; * żałuj za grzechy, proś o zmiłowanie: * „Odpuść mi Panie!”.

Idąc tą drogą towarzyszyliśmy Chrystusowi Panu w Jego dramacie. Szliśmy w tłumie. Widzieliśmy Piłata, Weronikę, Szymona z Cyreny, płaczące niewiasty, dobrego i urągającego ucznia, setnika, Józefa z Arymatei, i Nikodema. Raz jeszcze przywołaliśmy te wartości, które głosiło na swojej drodze tak wielu ludzi, kroczących ze swoimi krzyżami w cieniu Jezusowego krzyża. Uczyliśmy się iść naszą drogą życia w prawdzie, odpowiedzialności; z odwagą, miłością, pomocą, dobrem, troską, nadzieją, godnością, męstwem i przyjaźnią.

Panie Jezu Chryste, przez swą Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie zwyciężyłeś śmierć i grzech, daj, abyśmy, rozważając Tajemnice naszego Odkupienia, postępowali w prawdzie, wierze, miłości i nadziei na naszej drodze do życia, które nam wysłużyłeś, oddając swoje życie na krzyżu.

K: O Jezu, połóż mękę, krzyż i śmierć Twoją pomiędzy sądem Twoim a duszą moją, teraz i w godzinę śmierci mojej. Racz dać żywym i umarłym ochłodę i przebaczenie, Kościół Twój obdarz pokojem i zgodą, nas - grzeszników - życiem i chwałą wieczną. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem, w jedności Ducha Świętego, Bóg po wszystkie wieki wieków.

W:Amen.

DN 514

1. Panie, nogi Twe całuję *Rany Twoich świętych rąk, * I za grzechy me żałuję, * Za nie zniosłeś tyle mąk.

2. Ranę boku otwartego * Ucałować chcę ze czią. * Wszakże Krew i woda z niego * Płynęły za winę mą.
3. Oстрым cierniem uwieńczono * Przenajświętszą głowę Twą, * Zbito strasznie i zhańbiono; * Niech więc ucałuję ją.
4. Opłakuję moje winy, * Co zadały tyle ran * Jezusowi, z mej przyczyny * Cierpiał tyle, Bóg i Pan.
5. Patrzę na krzyż z wielką skruchą, * Słucham przebaczenia słów, * Napełniają mnie otuchą: * Mów, o Jezu, do mnie mów!
6. Niechaj słodka ust Twych mowa * Dziś przenika serce me, * Wrócić niech będzie gotowa * Dusza ma w objęcia Twe.
7. Do dobrego daj mi siły, * A od grzechu uchron mnie * Odtąd już aż do mogiły * Nie przestanę kochać Cię.

RÓŻANIEC - TAJEMNICE ŚWIATŁA

K. W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Ten Różaniec odmawiam na Twoją cześć, Królowo Różańca Świętego.

Wierzę w Boga Ojca..., Ojcze nasz..., Zdrowaś Maryjo... x3, Chwała Ojcu...

Tajemnice Światła

Pod Twoja obronę...

Królowo Różańca Świętego, módl się za nami! (3x)

MIOTEK – KOŚCIÓŁ

DN 647

1. Jezusa ukrytego mam w Sakramencie czcić, * wszystko oddać dla Niego, * Jego miłością żyć! * On się nam daje cały, * z nami zamieszkał

tu; * dla Jego Boskiej chwały, życie poświęćmy Mu! * Wiara ukorzyć
trzeba zmysły i rozum swój, * bo tu już nie ma chleba,* to Bóg, to Jezus
mój!

2. Tu Mu ciągle „Hosanna” * śpiewa anielski chór, * a ta cześć
nieustanna, * to dla nas biednych wzór. * Dzielić z nami wygnanie,
* Jego rozkosze są; * niechże z Nim przebywanie będzie radością mą! *
On wie, co udręczenie, * On zna, co smutku łyzy; * powiem Mu swe
cierpienie, * bo serce z bólu drży.

3. O Niebo mojej duszy, * Najśłodszy Jezu mój, * dla mnie, wśród
ziemskiej suszy * Tyś szczęścia pełen źródło! * Tyś w Wieczerniku
siebie raz tylko uczniom dał, * w ołtarzu się, jak w niebie, *
powszednim chlebem stał. * Chciałbym tu być Aniołem, * co śpiewa
ciągle cześć, * z rozpromienionym czołem * Tobie swe serce nieść!

LITURGIA GODZIN – WEZWANIA I JUTRZNIA

Wezwanie

Przewodniczący: † Panie, otwórz wargi moje.

Wszyscy: A usta moje będą głosić Twoją chwałę.

Psalm 95

Wezwanie do chwalenia Boga

Zachęcajcie się wzajemnie każdego dnia, póki trwa to, co "dziś" się nazywa (Hbr 3, 13)

Antyfona - LG tom II: Wielki Post I, str. 37; LG skrócone: Okres Wielkiego Postu I, str. 247

Psalm - LG tom II: Psalm 95, str. 818-819; LG skrócone: Psalm 95, str. 691-692

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i
ukrzyżowany.

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i ukrzyżowany.

Bo Pan jest Bogiem wielkim, *
wielkim Królem nad wszystkimi bogami.
W Jego rękę głębiny ziemi, *
szczyty gór do Niego należą.
Jego własnością jest morze, które sam stworzył, *
i ziemia, którą ulepiły Jego ręce.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i ukrzyżowany.

Przyjdźcie, uwielbiamy Go padając na twarze, *
klękniemy przed Panem, który nas stworzył,
Albowiem On jest naszym Bogiem, †
a my ludem Jego pastwiska *
i owcami w Jego rękę.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i ukrzyżowany.

Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †
"Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *
jak na pustyni w dniu Massa,
Gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i ukrzyżowany.

Przez lat czterdzieści to pokolenie wstręt we Mnie budziło †
i powiedziałem: «Są ludem o sercu zbłąkanym *
i moich dróg nie znają».

Przeto przysięgłem w gniewie, *
że nie wejdą do mojej krainy spoczynku".

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i
ukrzyżowany.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i
ukrzyżowany.

Jutrznia

HYMN

LG tom II: Wielki Post I, str. 39-40; LG skrócone: Wielki Post I, str. 249-250

- 1 Sprawiedliwości Słońce, Chryste,
Gdy jasność dnia przywracasz ziemi,
Niechaj ustąpi mrok duchowy
I światło cnoty nas napełni.
- 2 Kiedy nam dajesz czas sposobny,
Pokutą natchnij nasze serca;
Nawróć dobrocią grzesznych ludzi,
Znoszonych długo z cierpliwością.
- 3 Pomóż okupić szczerą skruchą
Bezmiarne winy wobec Ciebie;
Większe jest od nich miłosierdzie,
Przez które grzech odpuszczasz wszelki.

4 Dzień się przybliżył, dzień Twój, Panie,
A jego blask odnawia wszystko,
I wielka radość nas ogarnia,
Bo w nim znajdziemy Twoją łaskę.

5 Boże Jedyny w Trójcy Świętej,
Niech Tobie będzie cześć i chwała,
My zaś, przez łaskę odrodzeni,
Wielbimy Ciebie nową pieśnią. Amen.

PSALMODIA

Antyfony - LG tom II: Sobota I, str. 925-928; LG skrócone: Sobota I, str. 823-825

Psalmy - LG tom II: Sobota I, str. 925-928; LG skrócone: Sobota I, str. 823-825

1 ant. Budzą się moje oczy jeszcze przed świtem, * aby rozważać
Twoje słowo, Panie.

Psalm 119, 145-152 XIX (Kof)

Prośba o wierność przykazaniom

Z całego serca wołam, wysłuchaj mnie, Panie, *
zachować chcę Twoje ustawy.

Wołam do Ciebie, a Ty mnie wybaw, *
będę strzegł Twoich napomnień.

Przychodzę o świcie i wołam, *
pokładam ufność w Twoich słowach.

Budzą się moje oczy jeszcze przed świtem, *
aby rozważać Twoje słowo.

W dobroci swej, Panie, słuchaj głosu mego *
i daj mi życie zgodne z Twoim przykazaniem.

Zbliżają się niegodziwi moi prześladowcy, *

dalecy są oni od Twojego Prawa.

Jesteś blisko, Panie, *

i wszystkie Tve przykazania są prawdą.

Od dawna wiem z Twoich napomnień, *

że ustaliłeś je na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Ant. Budzą się moje oczy jeszcze przed świtem, / aby rozważyć Twoje słowo, Panie.

2 ant. Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, * Jemu zawdzięczam moje ocalenie.

Pieśń (Wj 15, 1b-13. 17-18)

Hymn zwycięstwa po przejściu Morza Czerwonego

Ci, którzy zwyciężyli Bestię, śpiewają pieśń Mojżesza, sługi Bożego (por. Ap 15, 2-3)

Zaśpiewam na cześć Pana, który okrył się sławą, *

gdy konia i jeźdźca pograżył w morskiej toni.

Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, *

Jemu zawdzięczam moje ocalenie.

On Bogiem moim, uwielbiać Go będę, *

On Bogiem mego ojca, będę Go wywyższać.

Pan, wojownik potężny, *

«Ten, który jest», brzmi Jego imię.

Rzucił w morze rydwany faraona i wojsko jego, *

wybrani wodzowie legli w Morzu Czerwonym.

Ogarnęły ich przepaści, *

jak głaz runęli w głębinę.

Okazała się wtedy potęga Twej prawicy, Panie, *

prawica Twoja, Panie, zmiażdżyła nieprzyjaciół.

Pełen mocy zniszczyłeś swoich wrogów, *

wybuchnąłeś gniewem, co spalił ich jak słomę.

Od Twojego tchnienia spiętrzyły się wody, †

jak wał stanęły ogromne fale, *

w pośrodku morza zakrzepły otchłanie.

Mówił nieprzyjaciół: "Będę ścigał, dopadnę, †

rozdzielę łupy i nasycę mą duszę, *

dobędę miecza, moja ręka ich zniszczy!"

Lecz Tyś posłał swój wichur i przykryło ich morze, *

zatonęli jak ołów wśród gwałtownych wirów.

Któż spomiędzy bogów równy Tobie, Panie, †

kto blaskiem świętości podobny do Ciebie, *

straszliwy w czynach, sprawiający cuda?

Wyciągnąłeś prawicę *

i wchłonęła ich ziemia.

Ty zaś wiodłeś swą łaską lud oswobodzony †

i doprowadziłeś go Twoją mocą *

do swego mieszkania świętego.

Wprowadziłeś ich i osadziłeś na górze Twojego dziedzictwa,

w miejscu, któreś uczynił swoim mieszkaniem, *

W świątyni zbudowanej Twoimi rękami;

Pan jest Królem na zawsze i na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Ant. Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, / Jemu zawdzięczam moje ocalenie.

3 ant. Chwalcie Pana, * wszystkie narody. †

Psalm 117

Chwała miłosiernemu Bogu

Niech poganie wielbią Boga za okazane sobie miłosierdzie (por. Rz 15, 9)

Chwalcie Pana, wszystkie narody, *

† wysławiajcie Go, wszystkie ludy!

Bo potężna nad nami Jego łaska, *

a wierność Pana trwa na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Ant. Chwalcie Pana, wszystkie narody.

CZYTANIE - ROZWAŻANIE

RESPONSORIUM KRÓTKIE

LG tom II: Sobota I WP, str. 116; LG skrócone: Sobota I WP, str. 283

K. Jałmużna uwalnia od śmierci. * Ona oczyszcza z każdego grzechu.

W. Jałmużna uwalnia od śmierci. / Ona oczyszcza z każdego grzechu.

K. Woda gasi płonący ogień, a grzechy gładzi jałmużna.

W. Ona oczyszcza z każdego grzechu.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Jałmużna uwalnia od śmierci. / Ona oczyszcza z każdego grzechu.

PIEŚŃ ZACHARIASZA

LG tom II: Sobota I WP, str. 116; LG skrócone: Sobota I WP, str. 283 Łk 1, 68-79

Ant. Módlcie się za tych, * którzy was prześladują i oczerniają, /
abyście przez to się stali synami Ojca waszego, który jest w niebie.

Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, *

bo lud swój nawiedził i wyzwolił.

I wzbudził dla nas moc zbawczą *

w domu swego sługi Dawida.

Jak zapowiedział od dawna *

przez usta swych świętych proroków,

Że nas wybawi od naszych nieprzyjaciół *

i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą;

Że naszym ojcom okaże miłosierdzie *

i wspomni na swe święte przymierze,

Na przysięgę, którą złożył *

ojcu naszemu Abrahamowi.

Da nam, że z mocy nieprzyjaciół wyrwani, *
służyć Mu będziemy bez trwogi,

W pobożności i sprawiedliwości przed Nim *
po wszystkie dni nasze.

A ty, dziecię, zwać się będziesz prorokiem Najwyższego, *
gdyż pójdziesz przed Panem przygotować Mu drogi.

Jego ludowi dasz poznać zbawienie *
przez odpuszczenie grzechów.

Dzięki serdecznej litości naszego Boga, *

z jaką nas nawiedzi z wysoka Wschodzące Słońce,

By oświecić tych, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają, *
aby nasze kroki skierować na drogę pokoju.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Módlcie się za tych, / którzy was prześladują i oczerniają, / abyście przez to się stali synami Ojca waszego, który jest w niebie.

PROŚBY

LG tom II: Sobota I WP, str. 117; LG skrócone: Sobota I WP, str. 283-284

Uwielbiamy Chrystusa Pana, który ustanowił obmycie odrodzenia, aby ludzie stali się nowym stworzeniem, oraz zastawił dla nich stół swego słowa i Ciała. Błagajmy Go i wołajmy:

Niech Twoja łaska odnowi nas, Panie.

Jeżu cichy i pokornego serca, napełnij nas miłosierdziem, łagodnością i pokorą;

- spraw, abyśmy cierpliwie odnosili się do wszystkich.

Niech Twoja łaska odnowi nas, Panie.

Naucz nas szczerzej miłości względem ubogich i strapionych,

- abyśmy naśladowali Ciebie, dobrego Samarytanina.

Niech Twoja łaska odnowi nas, Panie.

Niechaj Błogosławiona Maryja, Dziewica i Matka Twoja, oręduje za dziewicami Bogu poświęconymi,

- aby coraz gorliwiej były Tobie oddane.

Niech Twoja łaska odnowi nas, Panie.

Udziel nam daru swego miłosierdzia,

- odpuść nam grzechy i karę.

Niech Twoja łaska odnowi nas, Panie.

Ojcze nasz, któryś jest w niebie,

święć się imię Twoje;

przyjdź królestwo Twoje;

bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi.

Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj;

i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom;

i nie wódź nas na pokuszenie,

ale nas zbaw ode złego.

MODLITWA

LG tom II: Sobota I WP, str. 117; LG skrócone: Sobota I WP, str. 284

Boże, wiekuisty Ojczy, zwróć ku sobie nasze serca, † abyśmy szukając tego, co jedynie jest konieczne, i pełniąc uczynki miłości, * oddawali Tobie należną chwałę. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Niech was błogosławi Bóg wszechmogący: Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W. Amen.

GORZKIE ŻALE CZ.3

67.1

ZACHĘTA (Pobudka)

1. Gorzkie żale przybywajcie, *Serca nasze przenikajcie,
*Serca nasze przenikajcie.
2. Rozpłyńcie się, me źrenice, * Toczcie smutnych łez krynice,
*Toczcie smutnych łez krynice.
3. Słońce, gwiazdy omdlewają, *Żałobą się pokrywają,
* Żałobą się pokrywają.
4. Płaczą rzewnie Aniołowie, *A któż żalóść ich wypowie,
* A któż żalóść ich wypowie?
5. Opoki się twarde krają, *Z grobów umarli powstają
* Z grobów umarli powstają.

6. Cóż jest, pytam, co się dzieje? *Wszystko stworzenie truchleje,
Wszystko stworzenie truchleje!
7. Na ból męki Chrystusowej * Żal przejmuję bez wymowy,
* Żal przejmuję bez wymowy.
8. Uderz, Jezu, bez odwłoki * W twarde serc naszych opoki,
* W twarde serc naszych opoki!
9. Jezu mój, we Krwi ran swoich * Obmyj duszę z grzechów moich,
Obmyj duszę z grzechów moich!
10. Upał serca swego chłodzę, * Gdy w przepaść męki Twej
wchodzę, * Gdy w przepaść męki Twej wchodzę.

INTENCJA

67.9 HYMN

1. Duszo oziębła, czemu nie gorejesz?
Serce me, czemu całe nie truchlejesz?
Toczy twój Jezus z ognistej miłości
Krew w obfitości.
2. Ogień miłości, gdy Go tak rozpala,
Sromotne drzewo na ramiona zwała;
Zemdlony Jezus pod krzyżem uklęka,
Jęczy i stęka.
3. Okrutnym katom posłuszny się staje,
Ręce i nogi przebić sobie daje,
Wisi na krzyżu, ból ponosi srogi
Nasz Zbawca drogi!
4. O słodkie drzewo, spuśćże nam już Ciało,
Aby na tobie dłużej nie wisiało!
My je uczciwie w grobie położymy,
Płacz uczynimy.

5. Oby się serce we łzy rozpływało,
Że Cię, mój Jezu, sprośnie obrażało!
Żal mi, ach, żal mi ciężkich moich złości,
Dla Twojej miłości!
6. Niech Ci, mój Jezu, cześć będzie w wieczności
Za Twe obelgi, męki, zelżywości,
Któreś ochotnie, Syn Boga jedyny,
Cierpiał bez winy!

67.10 LAMENT DUSZY NAD CIERPIĄCYM JEZUSEM

1. Jezu, od pospólstwa niezbożnie
Jako złoczyńca z łotry porównany,
Jezu mój kochany!
2. Jezu, przez Piłata niesłusznie
Na śmierć krzyżową za ludzi skazany,
Jezu mój kochany!
3. Jezu, srogim krzyża ciężarem
Na kalwaryjskiej drodze zmordowany,
Jezu mój kochany!
4. Jezu, do sromotnego drzewa
Przytępionymi gwoźdźmi przykowany,
Jezu mój kochany!
5. Jezu, jawnie pośród dwu łotrów
Na drzewie hańby Tyś ukrzyżowany,
Jezu mój kochany!
6. Jezu, od stojących wokoło
I przechodzących szyderczo wyśmiany,
Jezu mój kochany!
7. Jezu, bluźnierstwami od złego,
Współwiszącego łotra wyszydzany,
Jezu mój kochany!

8. Jezu, gorzką żółcią i octem
W wielkim pragnieniu swoim napawany,
Jezu mój kochany!

9. Jezu, w swej miłości niezmiernej
Jeszcze po śmierci włóczęgią przeorany,
Jezu mój kochany!

10. Jezu, od Józefa uczciwie
I Nikodema w grobie pochowany,
Jezu mój kochany!

Bądź pozdrowiony, bądź pochwalony,
Dla nas zmęczony i krwią zbroczony.
Bądź uwielbiony! Bądź wysławiony!
Boże nieskończony!

67.11 ROZMOWA DUSZY Z MATKĄ BOLESNĄ

1. Ach, Ja Matka boleściwa,
Pod krzyżem stoję smutliwa,
Serce żalność przejmuje, * serce żalność przejmuje.
2. O Matko, niechaj prawdziwie,
Patrząc na krzyż żalostliwie,
Płacę z Tobą rzewliwie, * płacę z Tobą rzewliwie
3. Jużci, już moje Kochanie
Gotuje się na skonanie!
Toć i ja z Nim umieram! * Toć i ja z Nim umieram!
4. Pragnę, Matko, zostać z Tobą,
Dzielić się Twoją żalobą
Śmierci Syna Twojego, * śmierci Syna Twojego.
5. Zamknął słodką Jezus mowę,
Już ku ziemi skłania głowę,
Żegna już Matkę swoją, * żegna już Matkę swoją!

6. O Maryjo, Ciebie proszę,
Niech Jezusa rany noszę
I serdecznie rozważam, * i serdecznie rozważam.

67.5 ZAKOŃCZENIE

Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami! (3 razy)

Pieśń na Błogosławieństwo DN 637

1. Chwalmy niewysłowny * Sakrament uwielbiony, * który Jezus tu zostawił, * nam dla obrony.

2. Ta Krew Jego i Ciało * dobrem wielkim się stało; * gdy Go godnie przyjmujemy, * da łask niemało.

3. Niech Cię uczci lud wierny, * Boże pociech niezmierny! * W czasie głodu, moru, wojny * bądź miłosierny.

4. Pobłogosław, gdy Ciebie * prosim, Najświętszy Chlebie; * ulecz, ratuj, broń i zasil * w każdej potrzebie.

5. Rozum, wolę dajemy, * serca ofiarujemy; * o nasz Jezu, Zbawicielu, * kochać Cię chcemy!

Pieśń na Uwielbienie DN 716

O Krwi i Wodo, * któraś wytrysnęła * z Najświętszego Serca Jezusowego, * jako źródło miłosierdzia dla nas, * ufamy Tobie! (3 x)

Droga z Miotka do Dyrka

DN 500

1. Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony, * na wieczne czasy, bądźże pozdrowiony; * gdzie Bóg, Król świata całego * dokonał życia swojego.

2. Krzyżu zbawienny, drzewo poświęcone, * Krwią przenaświętą Baranka skropione, * że tam Zbawiciel na tobie * umarł i poświęcił siebie.
3. Krzyżu chwalebny, łożo Chrystusowe, * na sobie niosąc zbawienie światowe, * na tobie Jezus spoczywał, * gdy w gorzkich mękach umierał.
4. Krzyżu, na którym pańskie rodzenie * od Matki bierze smutne rozłączenie; * z ran wylewa Krwi strumienie * na grzechów naszych złagodzenie.
5. Krzyżu, którym się my, wierni szcycimy, * tym znakiem wszyscy Święci są znaczeni, * tym znakiem siebie zdobimy, * gdy Krzyż na czole robimy.
6. W tym znaku pewni zbawienia będziemy, * tym znakiem czarty odpędzać możemy; * Krzyż święty wszystko zwojuje, * precz wszystko złe ustępuje.
7. Drzewo żywota wśród raju stojące, * rozkoszny owoc świata przynoszące, * tyś na górze Kalwaryi * nosiło owoc Maryi.
8. Na wieczne czasy i przez miliony, * Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony! * Tyś jest znak tryumfujący, * radość wiernym przynoszący.
9. O Trójco Święta, Boże nieskończony! * Daj nam posiłek, ratuj lud strapiony; * przez zamię Krzyża świętego * wyrwij nas od wszego złego.
10. Kłaniam się, Chryste, błogosławim Tobie, * żeś przez krzyż święty świat odkupił sobie; * przez krzyża swego noszenie * osłódź wiernym utrapienie.

RÓŻANIEC CZ.3 – BOLESNA - przed każdą 10-tką 1 zwrotka

K. W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Ten Różaniec odmawiam na Twoją cześć, Królowo Różańca Świętego.

Wierzę w Boga Ojca..., Ojcze nasz..., Zdrowaś Maryjo... x3, Chwała Ojcu...

Tajemnice bolesne

Modlitwa błagalna i dziękczynna - DODATEK

Pod Twoją obronę...

Królowo Różańca Świętego, módl się za nami! (3x)

DN487

1. Ach, mój Jezu, jak Ty klęczysz,* w Ogrojcu zakrwawiony! * Tam Cię Anioł w smutku cieszył,*skąd był świat pocieszony.

**Ref. Przyjdź, mój Jezu, * przyjdź, mój Jezu,* przyjdź, mój Jezu, pociesz mnie! * Bo Cię kocham serdecznie.*

2. Ach, mój Jezu, jakieś srodze * do słupa przywiązany, * za tak ciężkie grzechy nasze * okrutnie biczowany. *Ref.

3. Ach, mój Jezu, co za boleść * cierpisz w ostrej koronie, *twarz najświętsza zakrwawiona,*głowa wszystka w krwi tonie. *Ref.

4. Ach, mój Jezu, gdy wychodzisz * na górę Kalwaryjską,* trzykroć pod ciężarem krzyża * upadasz bardzo ciężko. *Ref.

5. A gdy, mój najmilszy Jezu, * na krzyżu już umierasz, *dajesz ducha w Ojca ręce, * grzesznym niebo otwierasz. *Ref.

RÓŻANIEC CZ.3 – CHWALEBNA - przed każdą 10-tką pieśń DN 551

K. W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Ten Różaniec odmawiam na Twoją cześć, Królowo Różańca Świętego.

Wierzę w Boga Ojca..., Ojczy nasz..., Zdrowaś Maryjo... x3, Chwała Ojcu...

Tajemnice chwalebne

Modlitwa błagalna i dziękczynna - DODATEK

Pod Twoją obronę...

Królowo Różańca Świętego, módl się za nami! (3x)

I. DN 551

1. Chrystus zmartwychwstał jest, * nam na przykład dan jest, * iż mamy zmartwychpowstać, * z Panem Bogiem królować. * Alleluja!

2. Leżał trzy dni w grobie, * dał bok przebić sobie, * bok, ręce, nogi obie, * na zbawienie tobie. * Alleluja!

3. Trzy Maryje poszły, * drogie maści niosły, * chciały Chrysta pomazać, * Jemu cześć i chwałę dać. * Alleluja!

4. Gdy na drodze były, * tak sobie mówiły: * Jest tam kamień niemały, * a któż nam go odwali? * Alleluja!

5. Powiedz nam, Maryja, * gdzieś Pana widziała? * Widziałam Go po męce, * trzymał chorągiew w ręce. * Alleluja!

6. Gdy nad grobem stały, * rzekł im Anioł biały: * Nie bójcie się, Maryje, * zmartwychwstał Pan i żyje! * Alleluja!

7. Jezusa szukacie? * Tu Go nie znajdziecie; * wstał-ci z martwych, grób pusty. * Oto śmiertelne chusty. * Alleluja!

8. Maryja z radością * nad cudowną nowością * do Apostołów spieszy,
* zasmuconych tak cieszy: * Alleluja!

9. Już Mistrza naszego * widziałam żywego, * do Galilei idźcie, * tam-
ci Go znajdziecie. * Alleluja!

8. Łukasz z Kleofasem, * obaj jednym czasem * szli do miasta Emaus, *
spotkał-ci ich Pan Jezus. * Alleluja!

9. Bądźmy więc weseli * jak w niebie anieli; * czegośmy pożąдали, *
tegośmy doczekali. * Alleluja!

II. DN 582

1. Chrystus Pan w niebo wstępuje, * niech się wierny lud raduje! * Na
cześć Jego zawołajmy, * chwałę Panu zaśpiewajmy: * Alleluja, alleluja!

2. Chóry niebian Go witają, * cześć i chwałę Mu oddają; * wielce cieszą
się Anieli, * kiedy Chrystusa ujrzeli: * Alleluja, alleluja!

3. Chrystus Pan wstąpił dnia tego * do Królestwa niebieskiego, * równy
w Bóstwie Ojcu swemu * usiadł po prawicy Jemu. * Alleluja, alleluja!

III. DN 593

2. Gdy apostołowie mili * w tym dniu razem się modlili, * nad nimi się
płomieniste * jawią języki ogniste. * Alleluja, alleluja!

3. Boskim ogniem zapaleni, * Duchem Świętym napełnieni, * śmiało
wśród tłumu wielkiego * głoszą Ukrzyżowanego. * Alleluja, alleluja!

4. O Dawco Ducha Świętego, * daj i nam dziś Gościa tego, * by litując
się nad nami * ubogacił nas darami. * Alleluja, alleluja!

5. Przybądź do nas, Duchu Święty, * będziesz radośnie przyjęty; * dasz
nam żyć w wierze, w miłości * i rósć w Twojej sprawiedliwości. *
Alleluja, alleluja!

IV. DN 783

1. Już Maryja w niebo wzięta, * Matka Boga, Panna święta,* przez Aniołów zaniesiona,* nad niebiosy wywyższona.

2. Chciał Syn mieć Matkę u siebie, * wzięta Matka siedzi w niebie, * posadził Ją Pan na tronie, *koroną ozdobił skronie.

3. Już w niebie wszyscy Anieli *z Jej wyniesienia weseli, * już Ją niebieską Królową * wszelakie narody zowią.

4. I my się wszyscy radujmy, * szczęścia Jej tego winszujemy;* za Jej pracę i staranie* dał Jej Bóg w niebie mieszkanie.

V. DN 786

1. Królowej Anielskiej śpiewajmy, * różami uwieńczmy Jej skroń; * Jej serca w ofierze składajmy, * ze łzami wołając doń: * O Maryjo, bądź nam pozdrowiona, * bądź Ty zawsze Matką nam. * O Maryjo, bądź nam pozdrowiona, * bądź Ty zawsze Matką nam.

2. Przez Ciebie, o Matko miłości, * łask wszelkich udziela nam Bóg; * a my Ci hołd dajem wdzięczności, * upadłszy do twoich nóg. * O Lilijo, jakżeś Ty wspaniała, * wszelkich cnót rozlewasz woń! * O Lilijo, jakżeś Ty wspaniała, * wszelkich cnót rozlewasz woń!

3. O Tronie Boga wiecznego, * o Słońce nadziei i łask, * o Różdżko przedziwna Jessego, * jak wielki cnót Twych jest blask! * O Maryjo, bądź nam pozdrowiona, * bądź Ty zawsze Matką nam! * O Maryjo, bądź nam pozdrowiona, * bądź Ty zawsze Matką nam!

**W CELU UZYSKANIA ODPUSTU ZUPEŁNEGO, KTÓRY MOGŁEM DZIŚ OTRZYMAĆ, OFIARUJĄC GO INTENCJI...
MÓDLMY SIĘ..**

MSZA ŚWIĘTA – TRYDENCCKA

Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu DN 632 (Śpiewnik 323)

1. **Adoro te devote, latens Deitas,** * quæ sub his figuris vere latitas; *
Tibi se cor meum totum subiicit, * quia te contemplans totum deficit.
2. Visus, tactus, gustus in te fallitur, * sed auditu solo tuto creditur; *
Credo quidquid dixit Dei Filius, * Nil hoc verbo veritatis verius.
3. In cruce latebat sola Deitas, * at hic latet simul et humanitas; * ambo
tamen credens atque confitens, * peto quod petivit latro pænitens.
4. Plagas, sicut Thomas, non intueor; * Deum tamen meum te confiteor;
* fac me tibi semper magis credere, * in te spem habere, te diligere.
5. O memoriale mortis Domini, * Panis vivus, vitam præstans homini; *
præsta meæ menti de te vivere * et te illi semper dulce sapere.
6. Pie pellicane, Iesu Domine, * me immundum munda tuo sanguine; *
cuius una stilla salvum facere, * totum mundum quit ab omni scelere.
7. Iesu, quem velatum nunc aspicio, * oro fiat illud quod tam sitio; * ut
te revelata cernens facie, * visu sim beatus tuæ gloriæ. Amen.

Suplikacje DN 339 (Śpiewnik 305)

Święty Boże, * Święty Mocny, * Święty, a Nieśmiertelny, * zmiłuj się
nad nami. x3

Od powietrza, głodu, ognia i wojny, * wybaw nas, Panie.

Od nagłej i niespodziewanej śmierci, * zachowaj nas, Panie.

My grzeszni, Ciebie Boga prosimy, * wysłuchaj nas, Panie.

Abyś nas do prawdziwej pokuty przyprowadzić raczył, * prosimy Cię,
Panie.

Abyś ludowi Twemu pogody (deszczu, pracy i chleba, pokoju, zdrowia) udzielić raczył, * prosimy Cię, Panie.

Abyś lud Twój od pijaństwa zachować raczył, *prosimy Cię, Panie.

Abyś wszystkich chrześcijan do jedności w wierze świętej przyprowadzić raczył, * prosimy Cię, Panie.

Jezu, przepuść. * Jezu, wysłuchaj. * O Jezu, Jezu, Jezu, *zmiłuj się nad nami. (3x)

Matko, uproś. * Matko, ubłagaj. * O Matko, Matko Boska, *przyczyn się za nami.

Indywidualne błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Pieśń DN – 679

1. Twoja cześć, chwała, * nasz wieczny Panie, * na wieczne czasy
* niech nie ustanie.

2. Tobie dziś dajem * z rzeszą tych ludzi * pokłon i pienie, * my, Twoi
słudzy.

3. Dziękując wielce * Twojej wielmożności * za ten dar zacny * Twojej
wszechmocności.

4. Żeś się darował * nam, nic niegodnym, *w tym Sakramencie, * nam
tu przytomnym.

5. Raczyłeś zostać * w takiej postaci, * nie szczędząc siebie, * dla nas,
swych braci.

6. Przyszedłszy na świat, * Pan wiecznej chwały, * zaznałeś wiele *
nędzy niemałej.

7. Dałeś się potem * z wielkiej miłości * na męki srogie, *bez wszej
litości.

8. Dałeś swe Ciało * by krzyżowano, * i Krew najświętszą, * by ją
przelano.

9. Wstępując zasię * do chwały wiecznej, * zostawiłeś nam * ten to dar zacny.

10. Na co my patrząc * w tym Sakramencie, * słowu Twojemu* wierzymy święcie.

11. Tobie my, Boże, * teraz śpiewamy, * przed Twa światłością * kornie padamy.

12. Użycz nam łaski, * wszechmocny Boże! * Bez Twojej pomocy * człek nic nie może.

Te Deum laudamus DN 311 (Śpiewnik 309)

1. Ciebie, Boga, wysławiamy, * Tobie, Panu, wieczna chwała! * Ciebie, Ojca, niebios bramy, * Ciebie wielbi ziemia cała.

2. Tobie wszyscy Aniołowie, * Tobie Moce i Niebiosy, * Cheruby, Serafinowie * ślą wieczystej pieśni głosy:

(Uklonić się)

3. **Święty, Święty, nad Świętymi * Bóg Zastępów**, Król łaskawy, * pełne niebo z kręgiem ziemi * majestatu Twojej sławy.

4. Apostołów Tobie rzesza, * chór proroków, pełen chwały, * Tobie hołdy nieść pośpiesza * męczenników orszak biały.

5. Ciebie, poprzez okrąg ziemi, * z głębi serca, ile zdoła, * głosy ludów zgodzonymi * wielbi święta pieśń Kościoła.

6. Niezmierzonej Ojca chwały, * Syna, Słowo wiekuiste, * z Duchem, wszechświat wielbi cały: * Królem chwały Tyś, o Chryste!

7. Tyś Rodzica Syn z wiek wieka. * By świat zbawić swoim zgonem, * *(Uklonić się)* **przyoblókłszy się w człowieka, * nie wzgardziłeś Panny łonem.**

8. Tyś pokruszył śmierci wrota, * starł jej oścień w męki dobie * i rajskiego kraj żywota * otworzyłeś wiernym sobie.

9. Po prawicy siedzisz Boga, * w chwale Ojca, Syn Jedyny, * lecz gdy zabrzmie trąba sroga, * przyjdiesz sądzić ludzkie czyny.

(Kłęcząc)

10. Prosim, słudzy łask niegodni, * wspomóż, obmyj grzech, co plami, * gdyś odkupił nas od zbrodni * drogiej swojej Krwi strugami.

11. Ze świętymi, w blaskach mocy, * wiecznej chwały zlej nam zdroje, * zbaw, o Panie, lud sierocy, * błogosław dziedzictwo swoje!

12. Rządź je, broń po wszystkie lata, * prowadź w niebios błogie bramy. * My w dzień każdy, Władco świata, * imię Twoje wysławiamy.

(Uklonić się)

13. Po wiek wieków nie ustanie * pieśń, co sławi Twoje czyny. * O, w dniu onym racz nas, Panie, * od wszelakiej ustrzec winy.

14. Zjaw swą litość w życiu całym * tym, co żebrzą Twej opieki; * w Tobie, Panie, zaufałem, * nie zawstydzę się na wieki.

Pieśń na Błogosławieństwo DN 676 (Śpiewnik 349)

1. **Tantum ergo Sacramentum** * veneremur cernui: * et antiquum documentum * novo cedat ritui: * praestet fides supplementum * sensuum defectui.

2. Genitori, Genitoque * laus et iubilatio, * salus, honor, virtus quoque * sit et benedictio: * procedenti ab utroque * compar sit laudatio. Amen.

Pieśń na Uwielbienie DN 721

1. Pobłogosław, Jezu drogi, * tym, co Serce Tve kochają; * niechaj skarb ten cenny, drogi, * na wiek wieków posiadają.

2. Za Tve łaski dziękujemy, * które Serce Twoje dało; * w dani dusze Ci niesiemy, * by nas Serce Tve kochało.

3. Trzykroć święte Serce Boga, * Tobie śpiewa niebo całe, * Ciebie wielbi Matka droga, * Tobie lud Twój składa chwałę.
4. Nie opuszczaj nas, o Panie! * Odpuść grzesznym liczne winy, * daj nam w Serca Twego ranie * błogosławieństw zdroj jedyny.
5. Zostań, słodki Jezu, z nami! * Świeć nam Serca promieniami, * świeć nam słońcem Twej miłości * na tej ziemi i w wieczności!

Pieśń na Uwielbienie DN 631 (Śpiewnik 322)

Refren: Adoremus in æternum * Sanctissimum Sacramentum!

1. Laudate Dominum omnes gentes, * laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia eius * et veritas Domini manet in æternum. Ref.

2. Gloria Patri et Filio * et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum.
Amen. Ref.

DN 491

1. Dobranoc, głowo święta Jezusa mojego, * któraś była zraniona do mózgu samego.

Refren: Dobranoc, Kwiecie różany, * dobranoc, Jezu kochany, dobranoc! * Dobranoc, śliczna lilijo, * Jezu, Józefie, Maryjo, dobranoc.

2. Dobranoc, włosy święte, mocno potargane, * które były najświętszą Krwią zafarbowane. * Ref.

3. Dobranoc, szyjo święta, w łańcuch uzbrojona, * bądź po wszystkie wieczności mile pochwalona. * Ref.

4. Dobranoc, ręce święte, na krzyż wyciągnięte * jako struny na lutni, gdy są wystrojone. * Ref.

5. Dobranoc, boku święty, z którego płynęła * Krew najświętsza, by grzechy człowieka obmyła. * *Ref.*
6. Dobranoc, Serce święte, włócznią otworzone, * bądź po wszystkie wieczności mile pozdrowione. * *Ref.*
7. Dobranoc, nogi święte, na wylot przeszyte * i tępyimi gwoździami do krzyża przybite. * *Ref.*
8. Dobranoc, Krzyżu Święty, z którego złożony * Jezus i w prześcieradło białe owiniony. * *Ref.*
9. Dobranoc, grobie święty najświętszego Ciała, * który Matka Bolesna łzami oblewała. * Niech Ci będzie cześć w wieczności * za Twe męki, zelżywości, Jezu mój! * *Ref.*
- Niech Ci będzie cześć i chwała * za Twą boleść którąś miała, Maryjo.

DODATEK

Modlitwa błagalna nowenny pompejańskiej: Pomnij, o miłosierna Panno Różańcowa z Pompejów, jako nigdy jeszcze nie słyszano, aby ktokolwiek z czcicieli Twoich, z Różańcem Twoim, pomocy Twej wzywający, miał być przez Ciebie opuszczony. Ach, nie gardź prośbą moją, o Matko Słowa Przedwiecznego, ale przez święty Twój Różaniec i przez upodobanie, jakie okazujesz dla Twej świątyni w Pompejach, wysłuchaj mnie dobrotliwie. Amen.

Modlitwa dziękczynna: Cóż Ci dać mogę, o Królowo pełna miłości? Moje całe życie poświęcam Tobie. Ile mi sił starczy, będę rozszerzać cześć Twoją, o Dziewico Różańca Świętego z Pompejów, bo gdy Twojej pomocy wezwałem, nawiedziła mnie laska Boża. Wszędzie będę opowiadać o miłosierdziu, które mi wyświadczyłaś. O ile zdołam będę rozszerzać nabożeństwo do Różańca Świętego, wszystkim głosić będę, jak dobrotliwie obeszczałaś się ze mną, aby i niegodni, tak jak i ja, grzesznicy, z zaufaniem do Ciebie się udawali. O, gdyby cały świat wiedział jak jesteś dobra, jaką masz litość nad cierpiącymi, wszystkie stworzenia uciekałyby się do Ciebie. Amen.

7 SŁÓW PANA JEZUSA NA KRZYŻU

- Przebacz im bo nie wiedzą, co czynią.

Panie wypowiedziałeś te słowa jako ostatnie na krzyżu. Potrafiłeś zrobić to, czego my bardzo często nie umiemy uczynić w naszym życiu.

Przebaczyłeś swoim oprawcom. A wśród nich jesteśmy i my, grzeszni śmiertelnicy. To nasze grzechy i zwątpienia, otwierają na nowo Twoje krzyżowe rany. Godzą w sam środek już i tak przebitego i poranionego serca. A ty Jezu mimo to przebaczasz i pokazujesz jak potężna jest miłość. Szatan nie ustawał w udowadnianiu, że przegrałeś walkę o człowieka, ale Ty nie zwątpiłeś w nas, nawet w momencie śmierci. „Bo

góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od Ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad Tobą” (Iz 54, 10). Naucz Boże i nas trudnej sztuki przebaczenia i uzdolnij nasze serca, abyśmy umieli naśladować Jezusa.

- Zaprawdę, powiadam ci, dziś ze Mną będziesz w raju.

Znowu na pierwszym planie pojawia się przebaczenie i nadzieja. Nie ma dla Ciebie Panie przegranego człowieka. Moc Twojego miłosierdzia jest potężna. Jeśli tylko ujrzy w człowieku szczerą skruchę i żal, Jego oblicze rozpromieni się z radości, bo ten Twój syn marnotrawny był martwy, a znów ożył i powrócił do domu Ojca. Panie niech Twoje miłosierdzie wobec złoczyńcy wiszącego obok na krzyżu, ukaże nam, że nie ma sytuacji bez wyjścia. Miłosierny jest Pan i łaskawy, nieskory do gniewu i bardzo cierpliwy. Prosimy Cię Panie o łaskę nawrócenia dla niewierzących i szukania pomocy w Twoich ojcowskich ramionach.

- Niewiasto, oto Syn Twój. Oto Matka twoja.

Jej duszę przenika ból. wypełnia całe jej serce. Duch ciemności próbuje pokazać Maryi, klęskę jej Syna i podważyć słowa, które usłyszała od Boga. Ale Maryja nie poddaje się, za bardzo ufa Bogu i trwa do końca. W jej sercu wyryte są słowa: Oto ja służebnica pańska, niech mi się stanie według słowa Twego. Wie, że jej syn ma wielką misję do spełnienia, że Jego cierpienie zwycięży szatana i całe zło tego świata. Przyjmuje wolę Ojca i bierze pod swoją opiekę uczniów swojego Syna. Maryjo Matko nieustającej pomocy ucz nas takiej mocnej ufności i wytrwałości, szczególnie w sytuacjach kiedy najtrudniej jest zrozumieć wolę Ojca.

- Boże mój, Boże mój, dlaczegoś Mnie opuścił?

Idealny moment, aby wystawić syna człowieczego na próbę. Zostałeś Panie sam na krzyżu. Cierpiący od ran i bólu. Ukrzyżowali Cię Twoi bracia i siostry, Ty nigdy nie zadałbyś im tyle cierpienia. Pomagałeś im, uzdrawiałeś, leczyłeś choroby. A teraz w godzinie śmierci nie ma tu nikogo, oprócz matki i wybranych uczniów. Jak musisz się czuć? Jak

silna musi być Twoja więź z Bogiem, że oparłeś się pokusom szatana. I wytrwałeś do końca, aby wypełniły się słowa pisma. Panie daj nam Twojej siły, w chwilach próby i zwątpienia. Kiedy czujemy się opuszczeni i osamotnieni. „Zawołałem z ucisku do Pana, Pan mnie wysłuchał w wywiódł na wolność, Pan jest ze mną , nie lękam się” (Ps 118, 5).

- Pragnę.

Pragnę miłości nie krwawej ofiary, poznania Boga, bardziej niż całopaleń” (Oz 6,6). Czego Panie pragnął Twój Duch ? Miłości, serc wypełnionych Twoim nauczaniem, empatii, wyjścia z egoizmu i dostrzeżenia drugiego człowieka. Chciałeś tylko dobra dla innych. A co w zamian dostałeś? Ocet do ust, zamiast wody. Nie oszczędzili Cię ci, w których tak mocno wierzyłeś. A mimo to, im szerzej rozlał się grzech, tym bardziej wylała się łaska. Duch Boży wypełnił całą przestrzeń, doprowadził do nawrócenia łotra, ukrył się w zakamarkach zatwardziałych serc ludzkich, duch ciemności został pokonany, przez ducha miłości. Ufajcie.”Jam zwyciężył świat” (J 16,33).

- Wykonało się.

Panie przeciwnik Ci mówi, na darmo starałeś się. Przyszedłeś głosić dobrą nowinę, ale ludzie woleli naukę tego świata. Nawracałeś więźniów, a przegrałeś pojedynek na sprawiedliwość z Barabaszem. Uzdrawiałeś chorych, a nikt nie opatrzył Twoich ran. Ty jednak Panie trwałeś przy swoim. „Moim pokarmem jest pełnić wolę Tego, który mnie posłał i dokonać Jego dzieła” (J 4, 34). Jezu raz na zawsze zwyciężyłeś śmierć i siły ciemności. Otworzyłeś nam drogę ku zbawieniu i pokazałeś, czym mamy się karmić. „Kto spożywa moje ciało i piję moją krew, ma życie wieczne , a ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym,,(J 6,54). Wzbudzaj w nas Duchu Święty pragnienie uczestnictwa w Eucharystii I szukania pierwszej kolejności Bożego pokarmu, a wszystko inne będzie nam dane.

- Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego.

„Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM” (Flp 2, 9-11). Skoro Bóg Cię tak ukochał, to czego tak cierpisz? Czego ludzie nie okrzyknęli Cię swoim królem? Zły duch nie odpuszcza, kusi dalej. Ale ty Panie pokazałeś pokorę swojego serca, uniżyłeś się przed swoimi oprawcami, z miłości, aby zmazać ich grzechy i otworzyć drogę do zbawienia. „To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej,,. (Flp 2, 1-8).